అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జనవరి 2022

దివ్యప్రేమ కావ్యం

విషయ సూచిక

సంపాదకీయ సూచన :

రూపాంతరీకరణ మంత్రం సావిత్రి అని మదర్ మనకు చెప్పారు. పఠనం ద్వారా, వ్రాయడం ద్వారా, వినడం ద్వారా, ధ్యానించడం ద్వారా, మననం ద్వారా యెంత యెక్కువగా దాని వాతావరణంలో మనం నివసిస్తామో అంత అధికంగా, సావిత్రి మనకోసం తీసుకొచ్చే పరమసత్యపు కాంతిలోనికి, భవిష్యానికి సంబంధించిన సౌందర్యంలోనికి మనం యెదుగుతాం. శ్రీ అరవిందుల అత్యంత ప్రధాన కావ్యం సావిత్రి. మనకోసమై అది ఒక మహనీయ చేతనలోనికి, దివ్య వెలుగులోనికి, దివ్య సౌందర్యంలోనికి, పరమసత్యంలోనికి, పరమశాంతిలోనికి వైశాల్యతలోనికి ద్వారాలను తెరుస్తుంది. దైవానికి సంబంధించిన దివ్య ప్రేమ, బ్రహ్మానందాలలోకి ద్వారాలను, ఉన్నత దివ్య సామరస్య లయలలోనికి ద్వారాలను సావిత్రి మన కోసం తెరుస్తుంది. సర్వోత్కృష్ట దివ్య జ్ఞానరుచిని, స్పర్శను మనకు ప్రసాదించడానికి సావిత్రి నుండి కొన్ని పాఠ్యాంశాల ప్రత్యేక సంచిక యిది. రూపం ధరించిన, వారు ప్రతిష్టితులైన మదర్, శ్రీ అరవిందుల వాగ్దేహం వైపు, స్వరదేహం వైపు మీరు మళ్ళేందుకు దాని సజీవ సంపర్కంతో రూపాంతరం చెందేందుకు ఇదొక ఆహ్వానం. నిన్నటి సృష్టి అయిన మనిషి నుండి రేపటి దివ్య మానవాతీత జాతికి చెందిన వానిగా అయ్యేందుకు కష్టభూయిష్ట మార్గంలో సాగుతున్న మానవజాతికి దారి చూపి నడిపించుటకు సహాయపడడమనే కార్యం ద్రష్టలకు ద్రష్ట అయిన వారి ఒక సజీవ దివ్య సాన్నిధ్యంతో తయారైనది సావిత్రి.

అనువాదం - కె.వి. రావు

9849929254

1972 నూతన సంవత్సర శుభాశీస్సులు

ఈ సంవత్సరం శ్రీ అరవిందునికి నివేదించబడుతుంది. ఆయన ఎంతో ఉదారంగా ఈ భూమిపైకి తీసుకొచ్చిన సర్వప్రకాశం, జ్ఞానం, క్రియాశక్తిని స్వీకరించు నిమిత్తం ఆయన ప్రబోధాన్ని ఉత్తమంగా ఆకళింపు చేసుకోవడం, దానిని ఆచరణలో పెట్టడానికి ప్రయత్నించడమే నిజంగా ఆయన పట్ల మనం కృతజ్ఞత చూపే శ్రేష్ఠమైన మార్గం.

ఈ ప్రబోధం మనల్ని ఉద్దీపింపజేసి, మార్గం చూపుగాక, నేడు మనం పూర్తిచేయలేకపోయిన దానిని, రేపు పూర్తి చేస్తాం.

పూర్తి చిత్తశుద్ధితో మనం సరియైన వైఖరిని అవలంబిద్దాం. అదే అసలైన సంతోషకరమైన నూతన సంవత్సరం అవుతుంది.

*

దైవం లేకుండామనం పరిమితులం, అయోగ్యులం, నిస్సహాయ జీవులం. దైవంతో అయితే, మనల్ని మనం పూర్తిగా ఆయనకు ఇచ్చివేసుకొంటే, అంతా సాధ్యమే మనకు, ఇక మన ప్రగతికి పరిమితి వుండదు.

శ్రీ అరవిందుల జన్మ శతాబ్ది సంవత్సరం నిమిత్తం, ప్రత్యేకమైన సహాయం భూమికి అందింది; మనం అహంకారాన్ని అధిగమించడానికి, ప్రకాశంలోకి వెలువడడానికి దీనిని అవకాశంగా తీసుకొందాం.

CWM 13:16 - శ్రీ మాత

'సావిత్రి'ని గూర్చి శ్రీమాత

'సావిత్రి' ప్రాముఖ్యత

సాధారణంగా 'సావిత్రి' గ్రంథాన్ని చదివే వ్యక్తి తన మేధను మెరుగు పర్చుకోవడానికి, లోతైన విషయాలను అర్థం చేసుకోవడానికి చదువుతాడు. తనలో భక్తిభావం వృద్ధి చెందడానికి శ్రీ అరవిందుల నుండి సహాయాన్ని పొందే నిమిత్తం ఆయనతో సంపర్కం పెట్టుకోవడానికి సమాధి వద్ద ఏకాగ్ర చిత్తుడవుతాడు. ~~ఈ ఈ~~ అంశాలన్ని నీకు విలువైనవి అనిపిస్తే, వీటిని నియమంగా నిత్యం చేయాలి, ఎందుకంటే అచేతనకు సంబంధించిన సోమరితనం నిన్ను వీటిని ఆచరించనివ్వకుండా చేస్తుంది. నీవు సచేతనమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితం జీవించేందుకు జన్మించావు - బహుశ నీవు దీనిని గ్రహించగల్గేటట్లు సంకల్పించుకోలేనంత చిన్నవాడివిగా ఉండి వుంటావు.

ఆశీస్సులు

శ్రీమాత, శ్రీమాతనుండి కొన్ని సమాధానాలు

23 జూలై 1969

నీకు అర్థంకాకపోవడమనేది విషయమే కాదు - సావిత్రి ఎప్పుడూ చదువుతూనే ఉండు. నీవు చదివిని ప్రతీసారీ ఏదో ఒక క్రొత్త అనుభవం కల్గుతుంది; అంతకుముందు ఇక్కడ లేనివేవో, నీకర్థం కానివేవో నీలో ఉదయిస్తాయి, చటుక్కున తేటతెల్లమవుతాయి. ఎప్పుడూ ఊహించని దర్శనం ఆ పదపంక్తుల నుండీ వెలువడుతుంది. నీవు చదువుతూ, అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించే ప్రతిసారీ వెనుక దాగి ఉన్న దేదో స్పష్టంగా, విశదంగా ప్రకటితమౌతున్నట్లు నీవు చూస్తావు. నేను చెప్తున్నాను, నీవు మళ్ళీ మళ్ళీ చదువుతున్నప్పుడల్లా అవి వేరే విధమైన ప్రకాశంలో నీకు గోచరిస్తాయి.

ఇది తిరుగులేకుండా జరుగుతుంది. సదా నీ అనుభవం సుసంపన్నం కాబడుతుంది. ప్రతి అడుగులోనూ ఇదొక వివేకోదయం.

కాని నీవు సావిత్రి కావ్యాన్ని ఇతర పుస్తకాలు లేదా వార్తా పత్రికలకు మల్లే చదువకూడదు. ఖాళీగా ఉన్న బుర్రతో, చదవాలి, దేనితోనూ నింపుకోని రిక్తమైన మనస్సుతో చదవాలి. ఇంకే ఇతర ఆలోచనా

ఉండకూడదు; ఎంతో ఏకాగ్రతను కల్గి ఉండి, ఖాళీగా, నిశ్చలంగా వికాసవంతంగా ఉండాలి; అప్పుడు ఆ పదాలు, లయగతులు, భావప్రకంపనలు నేరుగా ఈ తెల్లకాగితం పైకి చొచ్చుకొచ్చేస్తాయి, మెదడుపై వాటిదంటూ ముద్రవేస్తాయి, నీ ప్రయత్నమనేది లేకుండానే వాటినవి వివరించుకొంటాయి. ఉన్నతోన్నత శిఖరాలకు నిన్ను అధిరోహింప జేయడానికి 'సావిత్రి' గ్రంథమొక్కటి సరిపోతుంది నీకు. ఒక మనిషికి నిజంగా 'సావిత్రి'ని ధ్యానించడం తెలిస్తే, అతడికి కావల్సిన సహాయాన్నంతా అతడు అందిపుచ్చుకొంటాడు. ఎందుచేతనంటే, ఎవరైతే ఈ మార్గాన్ని అనుసరించాలని కోరుకుంటారో... ఆ పరమాత్మే స్వయంగా అతనిని చేతితో పట్టుకొని నిర్ధారిత గమ్యానికి నడుపుతున్నాడా అన్నట్లు ఉంటుంది ఈ విస్పష్టమైన సహాయం. అప్పుడు ప్రతి ప్రశ్న, అది వ్యక్తిగతమైనదే కావచ్చు, ఇక్కడ దానికి జవాబు దొరుకుంతుంది, ప్రతి కష్టం ఇందులో పరిష్కారాన్ని కనుగొంటుంది; నిజంగా యోగసాధన చేయడానికి అది ఆవశ్యకం. "ఆయన సమస్త విశ్వాన్ని ఈ ఒకే ఒక గ్రంథంలో కూర్చిపెట్టారు". ఇది అపూర్వమైన కావ్యకృతి, ఒక నిరుపమాన పరిపూర్ణతకు చెందిన ఘనకార్యం.

నీకు తెలుసా! 'సావిత్రి'ని లిఖించే ముందు నాకు చెప్పారు. "నేనొక క్రొత్త సాహసకృత్యాన్ని తలపెట్టడానికి తీవ్రంగా ప్రేరేపింపబడుతున్నాను; మొదట్లో నేను వెనుకాడాను, కాని ఇప్పుడు నిశ్చయించుకొన్నాను. ఇప్పటికి కూడా, నేనెంత మేరకు సఫలీకృతుణ్ణి అవ్వగలనో నేనెరుగను. సహాయం కోసం ప్రార్థిస్తున్నాను". అదేమిటో నీకు తెలుసునా? దానిని ప్రారంభించే ముందు ముందస్తుగా నీకు ఆసక్తిని కల్గిస్తున్నాను - అదే ఆయన పలికే తీరు, అణుకువతో నిండి ఉంటుంది, ఒక దివ్య నమ్రత. ఆయనెప్పుడూ తమను తాము చాటుకోరు, వాస్తవంగా ఆయన దీనిని ప్రారంభించిన రోజున నాకు చెప్పారు : "అనంత వైశాల్యతలో నాకు నేనుగా చుక్కాని లేని పడవపై పయనమారంభించాను. ఒక్కసారి మొదలుపెట్టడంతోనే పుటపై పుటగా విరామం లేకుండా, ఎప్పుడో పరిపూర్తి అయిన వస్తువులా దానిని ఇప్పుడిక్కడ ఈ పుటలపై సిరాతో వ్రాస్తున్నట్లుగా ఉన్నది.

నిజానికి, పూర్తిగా 'సావిత్రి' అంతా ఉచ్చతమ సీమనుండీ "ఒక్కుమ్మడిగా" దిగివచ్చింది. దానిని శ్రీ అరవిందులు కేవలం తమ ప్రతిభతో ఒక అపూర్వమైన ఘనశైలిలో పంక్తుల్ని కూర్చారు. కొన్ని పర్యాయాలు మొత్తం

పంక్తులన్నీ ప్రకటితమయ్యాయి, వాటిని ఆయన స్పర్శించకుండా యథాతథంగా వ్రాసేశారు; ఆయన అవిశ్రాంతంగా, చాలా శ్రమించారు, ఎందుకంటే ప్రేరణ ఉన్నతోన్నత సాధ్య శిఖరం నుండి రాగల్గాలి. ఎలాంటి కావ్యాన్ని సృష్టించారాయన! అవును దీనికిదే ఒక సిసలైన సృజన, నిరుపమాన కావ్యరచన. ప్రతిదీ అందులోనే ఉంది, అంత చక్కని సరళతతో అంత స్పష్టమైన రూపంతో ఉంది; పద్యపాదాలు పరిపూర్ణంగా సమరసతను కల్గినవి, నిర్మలమైనవి, చిరంతనమైన నిజాలు. బిడ్డా! నేను చాలా చాలా చదివాను. ఆంగ్లంలోనూ, లాటిన్‌లోనూ, గ్రీకులోనూ, ఫ్రెంచిలో చెప్పనక్కరలేదు, ఎన్నెన్నో ఉత్తమ గ్రంథాలను అధ్యయనం చేశాను, జర్మన్‌లో కూడా, ప్రాచ్యపశ్చిమాలకు చెందిన గొప్ప రచనలన్ని మహా ఇతిహాసాలను కలుపుకొని అన్నీ చదివాను; ఇదిగో మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతున్నాను, 'సావిత్రి'తో పోల్చదగిన గ్రంథాన్ని ఎక్కడా నేను కనుగొనలేకపోయాను. ఈ సాహిత్య రచనలన్నీ, నాకు చప్పగా, బోలుగా, శూన్యంగా ఎలాంటి ప్రగాఢ వాస్తవికతా లేనివిగా కనబడతాయి. కొన్ని అరుదైన మినహాయింపులతో చూస్తే, అవన్నీ 'సావిత్రి'లోని అతి స్వల్పమైన భాగాలకే ప్రాతినిధ్యం వహిస్తాయి. ఎంత వైభవం, ఎంత విశాలత, ఎంత యధార్థత : ఆయన సృష్టించింది అది అమరం, అది చిరంతనం. ఇంకొక్కసారి నీతో చెబుతున్నాను యావత్తు ప్రపంచంలోనే ఇలాంటి గ్రంథం లేదు. దీనిలోని యధార్థ దర్శనాన్ని అటుంచినా, ఇది, స్ఫూర్తికి హృదయస్థానమైన సార పదార్థం. ఆ వాక్య పంక్తుల్ని కేవలం పద్య పాదాలుగానే పరిగణించినా అవి అద్వితీయమైనవిగా, సమున్నత శ్రేష్ఠ సాంప్రదాయ బద్ధమైన కోవకు చెందినవిగా కనుగొంటాడు అధ్యేత. ఆయన సృష్టించిన దానిని ఈ మనిషి ఊహించనేలేడు, కనుక ప్రతిదీ ఆ కావ్యంలోనే ఉంది, సర్వమూ!

'సావిత్రి'ని ఒక సహజాభివ్యక్తిగా చెప్పవచ్చు. అది ఒక ధ్యానం, అనంతతత్వానికి, చిరంతన తత్వానికి చెందిన అన్వేషణ. దానిని కనుక అమరత్వం కోసమనే ఆర్తితో చదివితే, ఆ అధ్యయనమే, అమరత్వానికి మార్గదర్శిగా పనిచేస్తుంది. సావిత్రి గ్రంథాన్ని చదవడమంటే నిజంగా దైవాన్ని సాక్షాత్కరించుకోవడమే. యోగంలో ప్రతి అడుగునూ ఇక్కడ నమోదు చేయడమయ్యింది. ఇతర యోగాల్లోని రహస్యాలతో సహా, తప్పకుండా, ఒక వ్యక్తి సర్వవేళలా చిత్తశుద్ధితో గనుక అనుసరిస్తే, దీనిలో ఎప్పుడూ

ఉన్నదీ, ప్రతి పద్యపాదంలో వ్యక్తం కాబడుతున్న దానితో ఆఖరికి అతిమానస యోగంలోని రూపాంతరీకరణానికి చేరుకోగలడు. అది నిజానికి ఏ దోషమూ లేని మార్గదర్శి, ఆమె నిన్నెన్నడూ వదిలివేయదు; ఈ మార్గాన్ని అనుగమిద్దాం అనుకొన్న వ్యక్తికి ఎప్పుడూ ఆయన మద్దతు, సహాయం ఉంటుంది. సావిత్రిలో ప్రతి పద్య పాదం ఒక మంత్రంగా ఈ మానవుడు జ్ఞానమార్గంలో ఆర్జించిన దాన్నంతటినీ అధిగమించి ఉంటుంది, మళ్ళీ మళ్ళీ చెబుతున్నాను, శబ్దాలు ఎలా కూర్చబడినాయంటే, ఎలా వ్యక్తీకరించడబడినాయంటే, ఆ లయగతిలో ఉండే ధ్వని, ఇంపుదనం శబ్దానికి మూలమైన 'ఓమ్'లోకి నిన్ను తీసుకుపోతుంది.

బిడ్డా! అవును ప్రతిదీ ఆ గ్రంథంలోనే ఉంది, రహస్యవాదం, మార్మికవిద్య, తత్త్వం, పరిణామ చరిత్ర, మనిషి చరిత్ర, దేవతల చరిత్ర, సృష్టి చరిత్ర, ప్రకృతి చరిత్ర సమస్తమూ అక్కడే ఉంది. విశ్వం ఎలా సృష్టించబడింది, ఎందుకు, ఏ ఉద్దేశ్యం మీద, దాని నియతి ఏమిటి - అంతా అక్కడ ఉంది. నీకు సంబంధించిన అన్ని ప్రశ్నలకు జవాబులు అక్కడే దొరుకుతాయి. ప్రతిదీ వివరించబడుతుంది, ఇంకా ఎవరూ ఎరుగని పరిణామ భవిష్యత్, మానవుని భవిష్యత్ కూడా వివరించబడింది. ఆయన సమస్తాన్ని ఎంత రమణీయంగా, స్పష్టమైన శబ్దాలతో వర్ణించారంటే ఆధ్యాత్మిక 'సాహసాలు' ఎవరైతే ఈ ప్రపంచ మర్మాలు పరిష్కరించాలను కొంటారో వాళ్ళు దానిని చాలా సులువుగా అర్థం చేసుకోగలరు. ఈ మర్మం ఆయా పదాలు, పంక్తుల వెనక భలే దాచబడి ఉంది, దానిని కనుగొనాలంటే తగినంతగా నిజమైన చేతనా స్థాయికి అధిరోహించి తీరాలి. భవిష్య కథనాలనన్నింటినీ, రానున్న వాటినన్నింటినీ చాలా విశదంగా, అద్భుతమైన స్పష్టతతో నివేదించారు. సావిత్రిలో శ్రీ అరవిందులు సత్యాన్ని కనుగొనే, చేతనను ఆవిష్కరించే, సమస్యలోకంటూ ప్రకాశం చొచ్చుకుపోయి దానిని పరివర్తింపజేసే పరిష్కారమనే తాళపు చెవి నీకిచ్చారు. అజ్ఞానం నుండి విముక్తమయ్యే పద్ధతిని, సర్వోన్నత చేతనకు సరిగ్గా ఆరోహించుకొంటూ పోయే త్రోవను చూపారు; ప్రతి దశను, ప్రతి చేతనా తలాన్ని, వాటిని ఎలా దాటాలో, ఆఖరికి మృత్యువనే అవరోధాన్ని అతిక్రమించి, అమరత్వంలోకి ఎలా చేరాలో చూపెట్టారు. నీ ప్రయాణం మొత్తాన్ని సవివరంగా, ఇంకా స్పష్టమైన రీతిలో నీవు కనుగొనగలవు. ఇది అసలైన అనుభవం - 'సావిత్రి'

పతనం, మనిషి రహస్యాలన్నింటినీ ఆయన ప్రకటించేశారు - అలాగే భవిష్యత్‌లో వ్యక్తమయ్యేందుకు వేచి ఉన్న వాటిని కూడా. అలా సావిత్రి లోతుల్లో సమస్తం కనుగొనవచ్చు. కాని దానినంతటినీ ఆవిష్కరించాలంటే జ్ఞానం కావాలి, మృత్యువుని జయించిన అనుభవం కావాలి. ఆయన అన్ని దశలనూ నమోదు చేశారు, పూర్ణయోగంలో సమగ్రంగా ముందుకు సాగడానికిగాను ప్రతి అడుగులోనూ గుర్తులు పెట్టారు.

ఇదంతా స్వీయానుభవం, చాలా ఆశ్చర్యమేమిటంటే, అదంతా నా స్వానుభవం కూడా. నేను చేసే సాధననే ఆయన రచించి వెలువరించారు. ప్రతి వస్తువూ, ప్రతి సన్నివేశం, ప్రతి సిద్ధి, సర్వవర్ణనలూ, ఆఖరికి ఖచ్చితంగా నేను చూచిన అవే వర్ణాలు కూడా, పదాలు, సమాసాలు అన్నీ నేను అవలోకించినవే, నేను విన్నవే. ఇదంతా నేను సావిత్రి చదువక ముందర జరిగిందే. నేను ఆ తరువాత కాలంలో చాలాసార్లు చదివాను, కాని దానికి ముందే, ఆయన వ్రాస్తున్న కాలంలో దానిని నాకు ప్రత్యక్షంగా చదివి వినిపించేవారు. ప్రతిరోజూ ఉదయం శ్రీ అరవిందులు 'సావిత్రి' చదివి వినిపిస్తుంటే వినేదాన్ని. ఆయన రాత్రిపూట వ్రాసేవారు. ఉదయాన్నే చదివి వినిపించేవారు, అవన్నీ పదానికి, పదం మునుపటి రాత్రి నాకు తెలిసినవే అయి ఉండేవి. అవును, అన్ని వర్ణనలు, వర్ణాలు, భావ చిత్రాలు నేను చూచినవే, అన్ని నేను విన్న శబ్దాలే, నేను ఆకర్ణించినవే, పద్యంలో అద్భుతమైన సాహిత్యంలోకి తెచ్చిపెట్టినవే... అవును అవి ఖచ్చితంగా క్రితం రాత్రికి చెందిన అనుభవాలే, ఆయన మరుసటి రోజు ఉదయం చదివి వినిపించేవారు. ఇది ఏదో ఒకరోజు కాకతాళీయంగా జరిగింది కాదు. రోజుల తరబడి జరిగింది. ఆయన వ్రాసింది విన్న ప్రతిసారీ నా గత అనుభవంతో ఆయన చెప్పిన దాన్ని బేరీజు వేసుకొనేదాన్ని. అది తరువాత నమోదు చేసినది కాదు, నేను ఏం దర్శించానో అది ఆయనకు తెలుసు. నా స్వీయానుభవాలనే అజ్ఞాతమైన దాన్ని లేక అతి మానసంలో జరిపే ఉమ్మడి సాహసకృత్యాన్ని కావ్యంలో నివేదించారు.

ఇవన్నీ ఆయన జీవనానుభవాలే, వాస్తవాలే, విశ్వాతీత సత్యం. ఒక మనిషి హర్షాన్ని, విషాదాన్ని, అనుభవించినట్లు ఆయన ఈ సమస్తాన్నీ అనుభవించారు భౌతికంగా. ఆయన అచేతన, అంధకారంలోకి, ఆఖరికి మరణం దరిదాపుల్లోకి నడిచారు. వినాశకర వేదనలను కూడా సహించారు.

పరమానందంలోకి ప్రవేశించడానికి, శ్రేష్ఠ సంపన్నతను శ్వాసించడానికి ప్రపంచ దుఃఖం, పంకిలంలోకంటూ దిగిపోయి, వెలికి వచ్చారు. ఈ ఈ సీమలన్నింటినీ దాటారు, పర్యవసానాలను ఎదుర్కొన్నారు. ఒక మనిషి ఊహించలేనంతగా వేదన పడ్డారు, భౌతికంగాను ఓర్చుకున్నారు. ఆయనలాగా ఇప్పటివరకు ఏ మానవమాత్రుడు బాధపడలేదు. దుఃఖాన్ని పరమాత్మను సంతస హర్షోల్లాసంగా రూపాంతరీకరించేందుకు ఆ దుఃఖాన్ని స్వీకరించారు. ఇది ఒక విధంగా ప్రపంచ చరిత్రలో నిరుపమానమైనది, అద్వితీయమైనది. ఇది ఒక విధంగా ఎన్నడూ జరిగుండలేదు, ఆయనే తొలిసారిగా అజ్ఞేయంలోకి త్రోవను వేశారు. తద్వారా మనం అతి మానసం వైపు స్థిర విశ్వాసంతో అడుగులు వేయగలం. ఆయన మన కోసం కార్యాన్ని సులభతరం చేశారు. 'సావిత్రి' ఆయన రూపాంతర యోగ సర్వస్వం, ఈ యోగం ఇప్పుడు మొదటిసారిగా పృథ్వీ చేతనలో దర్శనమిస్తుంది. కాని మానవుడు దానిని స్వీకరించడానికి సంసిద్ధంగా లేడని నేను భావిస్తున్నాను. అది ఇతనికి అందనంత ఎత్తులో, అత్యంత విస్తారంగా ఉంది. ఇతడు దాన్ని అర్థం చేసుకోలేడు, గ్రహించలేడు, ఎందుకంటే మనస్సుతో 'సావిత్రి'ని అర్థం చేసుకోలేడు. దాన్ని అర్థం చేసుకొని, జీర్ణింపచేసుకోవడానికి ఇతడికి ఆధ్యాత్మిక అనుభవాలు అవసరమౌతాయి. యోగమార్గంలో ఎంతగా మున్ముందుకు పోతాడో, అంతగా బాగా దాన్ని జీర్ణింపచేసుకొంటాడు. కాదు, ఈ కావ్యం ఒక విధంగా భవిష్యత్‌లోనే కీర్తింపబడుతుంది. ఇది రేపటి పద్య కావ్యం అని శ్రీ అరవిందులు "ఫ్యూచర్ పొయిట్రీ"లో ప్రస్తావించి ఉన్నారు. ఇది సూక్ష్మమైనది, బహుస్ఫుటమైనది. 'సావిత్రి' మనస్సులోనో, లేదా మనస్సు ద్వారానో రాలేదు. ధ్యానంలో ప్రకటితమైంది. ఈ మనుషులు ఈ కావ్యకృతిని వర్జిల్ లేదా హోమర్‌ల రచనలతో పోల్చి దీనిని హీనపర్చే సిగ్గుమాలినతనంతో ఉంటారు. వాళ్ళు అర్థం చేసుకోరు, చేసుకోలేరు. వాళ్ళకేమి తెలుసు, ఏమీ తెలియదు. వాళ్ళకు బోధపడాలని చేసే ప్రయత్నం వృథా. అది ఏమిటో మీరంతా తెల్సుకొంటారు కాని చాలా సుదూర భవిష్యత్‌లోనే. క్రొత్త జాతి క్రొత్త చేతనతో దానిని ఆకళింపు చేసుకోగల్గుతారు. నేను నిక్కచ్చిగా చెబుతున్నాను, సావిత్రితో పోల్చదగిన గ్రంథం నీలి గగనం క్రింద లేనే లేదు. ఇది మర్మాలకే మర్మం, ఇది సర్వశ్రేష్ఠ ఇతిహాసం, అపూర్వ సాహిత్యం, అద్భుత కవనం, మహాదర్శనం, ఆయన

లిఖించిన పద్య పంక్తులను సంఖ్యాపరంగా బేరీజు వేసినా అమోఘమైన కావ్యకృతి ఇది. సావిత్రిని అభివర్ణించడానికి ఈ మనిషి మాటలు సరిపోవు. అవును! దీనిని వర్ణించడానికి సర్వోత్తమ శ్రేణి పదజాలం, అత్యుక్తులూ కావాలి. ఇది ఒక సర్వోత్తమ చరిత. కాదు 'సావిత్రి' అంటే ఏమిటో శబ్దాలు వ్యక్తపర్చలేవు; కనీసం అలాంటి వాటిని నేను కనుగొనలేదు. ఇది బ్రహ్మాండమైన విలువకు చెందింది - ఆధ్యాత్మిక విలువ, ఇంకా తక్కిన విలువలూనూ; విషయ వస్తువుగా చిరంతనమైనది, తన నివేదనలో అమితమైనది. దీని కార్యనిర్వాహక శక్తి, వైఖరి విషయంలో ఇది లీలామయమైనది; ఇదొక అద్వితీయం. దీని సంపర్కంలోకి వచ్చే కొద్దీ ఉచ్ఛతర సంకల్పంలోకి నీవు లేవనెత్తబడతావు. ఓ బిడ్డా, నిజంగా ఇదేమిటో మరి, అత్యంత రమ్యమైన దాన్ని, ఆయన మానవుల కోసం వదిలిపెట్టారు, ఇది సర్వోచ్ఛ సంభావ్యత. ఇది ఏమిటి? మనిషి ఎప్పుడు తెలుసుకొంటాడు దీన్ని? ఎప్పుడతడు సత్య జీవనాన్ని జీవించ మొదలుపెడతాడు? ఎప్పుడతడు తన ఇదే జీవితంలో దీన్ని అంగీకరిస్తాడు? ఇదింకా తెలియాల్సి ఉన్నది.

ఓ బిడ్డా! నిత్యం సావిత్రి చదివేటప్పుడు, సరిగ్గా చదువు, సరియైన ధోరణితో, పుటలు తెరిచే ముందు కొద్దిగా కేంద్రీకరించు, మనస్సును ఖాళీగా అసలు, ఆలోచనన్నదే లేనంతగా చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించు, సూటి మార్గం 'హృదయం ద్వారానే'. నిజంగా నీవు ఈ ఆకాంక్షతోనే ఏకాగ్రచిత్తుడవైతే, బహు కొద్ది కాలంలోనే, బహుశ కొన్ని రోజుల్లోనే... నేను చెబుతున్నాను, నీవు మామూలుగా చేయలేనిది, 'సావిత్రి' సహాయంతో చేయగలవు. ప్రయత్నించి చూడు ఎంత భిన్నంగా ఉంటుందో, ఎంత క్రొత్తగా, ఈ వైఖరితో కనుక నీవు చదువగల్గితే, ఒక విధంగా నీ చేతనకు వెనుకగా... శ్రీ అరవిందులకు ఒక సమర్పణగా... నీకు తెలుసా, ఇది దివ్య చేతనతో దట్టించబడింది. పూర్తిగా చేతనా భరితమై ఉంది; సావిత్రి ఒక జీవునిలా, ఒక వాస్తవమైన మార్గదర్శిలా అవుతుంది. యోగసాధన చేయాలని కోరుకునే వారు ఎవరైనాగాని, చిత్తశుద్ధితో దాని ఆవశ్యకతను సంవేదిస్తూ ప్రయత్నిస్తే యోగ నిచ్చెనకున్న పై మెట్టును సావిత్రి గ్రంథ సహాయంతో ఎక్కగలడు, సావిత్రి ప్రాతినిధ్యం వహించే రహస్యాన్ని ఛేదించగలడు, ఏ గురువు సహాయం లేకుండానే, దీనిని ఆ మనిషి ఎక్కడైనా అభ్యసించగలడు. ఎందుకంటే అతడికి ఒక్క సావిత్రి గ్రంథమే మార్గదర్శిగా ఉండగలదు, సమస్తానికి,

తనకవసరమైనదంతా సావిత్రిలో కనుగొనవచ్చు. కష్టాన్ని ముందుంచుకొని ఎంతో మౌనంగా కూర్చొన్నప్పుడు, ఎట్లా ఏ వైపుగా ముందుకు సాగాలో అతడికి బోధపడనప్పుడు, అవరోధాలను ఎలా అధిగమించాలో తెలియనప్పుడు, ఇలాంటి సంకోచాలు, అనిశ్చియాలన్నీ క్షణం, క్షణం మనల్ని ముంచెత్తుతుంటాయి. అలాంటి వానికి అవసరమైన గమనికలు, అవసరమైన స్థిరమైన సహాయం కావాలి. అతడు నిశ్చలంగా తనను తాను తెరిచి ఉంచుకొని, నిజాయితీతో ఆకాంక్షిస్తే, ఎప్పుడూ ఇక ఒక అదృశ్యహస్తంతో నడుపబడతాడు. అతడిలో విశ్వాస ముంచుకొంటూ, తనను తాను నివేదించుకొనే ఇచ్ఛను కల్గి ఉంటూ, ప్రధానమైన చిత్తశుద్ధిని కల్గి ఉంటే అతడు కడపటి లక్ష్యాన్ని చేరుకోగలడు.

నిజంగా సావిత్రి ఒక విధంగా ఎంతో సుస్పష్టమైనది, సజీవమైనది, సర్వాన్ని తనలో నింపుకొన్నది, చేతనతో మూట కట్టబడింది. అది మానవ సమస్తతత్వ శాస్త్రాలకి, మతాలకి అతీతమైన పరమోన్నత జ్ఞానం. ఇది ఆధ్యాత్మిక మార్గం, ఇది యోగం, తపస్సు, సాధన ఇలా ప్రతిదాన్ని తన ఒకే ఒక దేహంలో ఇముడ్చుకొంది. 'సావిత్రి' అసాధారణ శక్తిని కల్గి ఉంది. స్వీకరించగలిగిన వారిలో ప్రకంపనలు కల్గించుతుంది, చేతనలో ఒక్కొక్క దశకూ చెందిన ప్రకంపనలు. ఇది అనుపమానం. ఇది సమృద్ధమైన సత్యం, ఈ సత్యాన్ని శ్రీ అరవిందులు భూమిపై అవతరింపచేశారు. బిడ్డా! సావిత్రి గ్రంథం ప్రాతినిధ్యం వహించే రహస్యాన్ని కనుగొనే ప్రయత్నం చేసి తీరాలి, దీని ద్వారా శ్రీ అరవిందులు మన కోసం దైవ ప్రేరిత సందేశం ప్రకటింపచేసారు. ఇదిగో సావిత్రి కావ్యం నీ ముందుంది, ఇది కష్టమైనది కాని శ్రమకు అర్థమైనది. ***5 నవంబర్, 1967***

సావిత్రికున్న ప్రాముఖ్యత బ్రహ్మాండమైనది. దీని కావ్య వస్తువు సార్వజనీనమైనది, దీని అభివ్యక్తి దైవీప్రేరితం.

దీని వాతావరణంలో వెచ్చించే కాలం వృథా కాదు. సావిత్రి మహాకావ్యం అద్భుతం. ఆయన ప్రతిదాన్ని ముందే వీక్షించారు, ప్రతిదీ చూచారు, ప్రతిదీ, మొత్తమంతా, ఏ ఒక్క అంశాన్ని కూడా, ఆవిష్కరించకుండా వదల లేదు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఏప్రిల్ ***20, 1963***

సావిత్రి వస్తువు సమస్తం వేరెచటి నుండో వస్తుంది. చెప్పాలంటే సావిత్రి అమిత ప్రధానమైన విషయమని నేను తలంచుతాను.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, సెప్టెంబర్ ***23, 1961***

ఆకర్షించే సావిత్రి!

ఇది ఆయన సందేశమేనని నేను విశ్వసిస్తున్నాను. సావిత్రి ఒక సందేశమైతే తక్కినదంతా సమాయత్తపర్చడం.

సావిత్రి అంటే!

సావిత్రి అంటే వాస్తవంగా విశ్వమాత కేంద్రీకృతరూపం, సాంద్రీకృతరూపం - శాశ్వత విశ్వమాత సమస్త శాశ్వతతత్వంలో నుండి ఉత్పన్నమయ్యే సకల విశ్వాలకూ తల్లి - పృథ్వి పరిష్కారం కోసం అరుదెంచిన పార్థివ మూర్తిమత్వం. సత్యవంతుడు పృథ్వీ అంతరాత్మ, పృథ్వికి జీవుడు. కాబట్టి పరమాత్మ పలుకుతాడు, 'నీవు ప్రేమించింది, ఎంచుకొన్నది అతనిని' దీని అర్థం, భూమి అని. అన్ని వివరాలు అక్కడే ఉన్నాయి! ఆమె ఎప్పుడైతే క్రిందికి దిగివచ్చిందో, ఎప్పుడైతే సమస్తం సర్దుకున్నదో అప్పుడు పరమాత్మ ఆమెతో అంటాడు, 'ఎవరిని నీవు ఎంచుకొన్నావో, అతనితో వెళ్ళు' దీన్నంతా శ్రీ అరవిందులెలా వర్ణించారు? ఆయన ఏమంటారంటే సావిత్రి అతి జాగ్రత్తగా సత్యవంతుని అంతరాత్మను తన కరకమలాల్లో, పసిబిడ్డను చుట్టి పట్టుకొన్నట్లు, పట్టుకొని అన్ని ఊర్ధ్వ సీమలనూ దాటు కొంటూ, తిరిగి భూమికి వచ్చివేసింది. ప్రతిదీ ఈ గ్రంథంలో ఉన్నది. ఆయన ప్రతి వివరాన్ని ప్రతి ఒకరికీ తేలిగ్గా అర్థం అయ్యేలా వ్రాయడం మరువలేదు - సావిత్రి ఎప్పుడైతే భూమిని చేరుకుంటుందో, ఇక అప్పుడు సత్యవంతుడు తన మానవీయ ఔన్నత్యాన్ని పూర్తిగా తిరిగి పొందుతాడు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జనవరి ***22, 1961***

నీకు తెలుసునా! సావిత్రి ఒక యథాతథ వర్ణన - అది సారస్వతం కాదు, పద్య సాహిత్యం కాదు (అయినా అదే పద్య సాహిత్య శైలిలో ఉంది) - అది యథాతథంగా పాదం, పాదం, పేరాకు పేరా, పుటకు పుట నేను చదివి, తిరిగి జీవించాను. దానితోపాటు నా స్వీయ అనుభవాలెన్నో అవన్నీ శ్రీ అరవిందులకు వివరించినవే సావిత్రిలో ప్రక్షిప్త పర్చినట్లుగా కనిపిస్తూ ఉంటుంది. ఆయన వాటిని చాలా వరకూ జోడించారు. నళిని నాతో చెప్పాడు శ్రీ అరవిందులు చాలాకాలం క్రితం వ్రాసుకొన్న ప్రతిగురించి నళినీకి తెలుసు. మళ్ళీ ఆ కావ్యాన్ని పునఃప్రారంభించినపుడు బ్రహ్మాండమైన అనేక అనుభవాలను ఆయన దానిలో జోడింపచేశారట. ఇదంతా నాకు ఎందుకు

వివరింపబడ్డది... అకస్మాత్తుగా, చదవడంతోనే నేను అనుభవాన్ని జీవిస్తున్నాను, పంక్తి తరువాత పంక్తి, పుట తరువాత పుటగా దీనిలోని వాస్తవికత అమితాశ్చర్యకరం.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై **4, 1961***

సావిత్రిని తీసుకొందాం, ఆ గ్రంథం చాలా స్పష్టంగా వివరిస్తుంది; విశ్వమాత సార్వత్రికంగా ఉండి, విశ్వంలో పనిచేస్తుంది. కాని ఈ పృథ్విపైన మాత్రం పరిణామానికి, దాని పరిపూర్ణత్వాన్ని సంతరింపచేసే కార్యానికి స్ఫుటమైన రూపం ఆమెచే ఇవ్వబడుతుంది, అదే దాని లక్ష్యం. శుభం, ప్రథమంగా విశ్వమాతకు చెందిన ఒకానొక ప్రతినిధి అంశ, ఎల్లప్పుడు ఈ భూమి తనకు తాను సమాయత్తమయ్యేందుకు సహాయం చేసేందుకు ఉంటుంది. ఎప్పుడు సంసిద్ధమవ్వడం పూర్తవుతుందో, విశ్వమాత తనంతట తాను, ఆమె కార్యం నెరవేర్చుకోవడానికి భువిపై అవతరిస్తుంది. ఇది సత్యవంతునితో కలిసి చేస్తుంది - సత్యవంతుడు భూమి అంతరాత్మ. ఆమె పృథ్వి అంతరాత్మతో ఏకమై సన్నిహితంగా జీవిస్తుంది, వారిద్దరూ కలిసి పనిచేస్తారు; ఆమె కార్యం నిమిత్తం పృథ్వి అంతరాత్మను తాను ఎంపిక చేసుకొంది, ఆమె అంటుంది : 'ఇక్కడే నా పనిని చేయబోతున్నాను'. (శ్రీమాత ఉన్నత చేతనా సీమల్ని సూచిస్తున్నారు) ఈ వస్తుజాలమంతా ఎలా ఉన్నదో అలా ఉంటే చాలు. ఇది ఈ భూమిపైనే నీవు పనిచేయాలి.

ఎన్నో ప్రభావాలు, వైశ్విక ప్రతిఘాతాలు ఉన్నవన్నది సుస్పష్టం, అయితే సమస్యపైన ఇక్కడే పనిచేయాలి, ఇక్కడే పరిష్కరించాలి, మన కార్యక్షేత్రం ఇక్కడే కాబట్టి ఆమె దివ్యానందంలో, వైశ్విక స్థితిలో, ఆవల, కాలాతీతంగా, విశ్వాతీత శాశ్వత తత్వంలో జీవించడానికి బదులుగా, ఆమె ఇలా పలుకుతుంది : 'లేదు, నా కార్యాన్ని ఇక్కడే చేయబోతున్నాను, ఇక్కడే నేను పనిచేయనెంచాను, నీవేదైతే వ్యక్తపరుస్తున్నావో అది నా సంకల్పం'... నేను ఇక్కడే నా పనిని చేయాలనుకొంటున్నాను, ఎప్పుడైతే అంతా సంసిద్ధమౌతుందో, పృథ్వి ఆయత్తమౌతుందో, ఎప్పుడు మానవజాతి సిద్ధమౌతుందో (ఇది ఎవ్వరూ ఎరుగకున్నా గానీ), ఎప్పుడు మహా క్షణాలు అరుదెంచుతాయో... అప్పుడు నా కార్యాన్ని పూర్తి చేసుకోవడానికి నేను దిగి వస్తాను'. శుభం. ఇదీ కథ.

*శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, జూలై **28, 1961***

సావిత్రి నుండి ఎంపికైన అంశాలు

భువి - స్వభావ మార్పు

భువి - స్వభావాన్ని మార్పుకొప్పించడం కష్టం;
శాశ్వతుని స్పర్శను, మర్త్యత్వం భరించలేదు;...
దైవకృప రక్షించు హస్తాలకు పెడమోము పెడ్తుంది.
భగవత్పుత్రులను, మృత్యువు, బాధలతో యెదుర్కొంటుంది.

CWSA 34:7

జనించని భావరీతులపై ఎగిరిపోవు

ఒక మార్మిక తాండవ నృత్యమందు వలె
మచ్చలేని ప్రహర్షాలపూనినామెలా
పరమసత్యపు బహిరంగ పరచు దైవజ్ఞ మాళిగనుండి ప్రేరితమైయ్యె పాలించె
దేవతల ఏదో భూగృహంలో చరిస్తూ,
సంతసపు హస్తాలలోని నిశ్చల నీరవతా హృదయం
సంపన్న సృజనాత్మక తాళగతులతో నిండె
ఉషస్సు ఆరంభం లాంటి ఒక దేహం
తెరచాటు దివ్యత్వమునకొక గూడులా
లేక ఆవలి వాటికొక బంగరు దేవాలయ ద్వారంలా కన్పించె....
అనుకంప ఒక ప్రగాఢత, నిశ్శబ్దం చేయబడిన గర్భగుడి,
ఆమె ఆంతరిక సాయం, స్వర్గంలోని ఒక ద్వారపు గడియ తీసింది;
ఆమెలో ప్రేమ విశ్వం కన్న విశాల తరమైనది,
సకల ప్రపంచం ఆమె ఒక్క హృదయంలో ఆశ్రయం పొందగలదు.

CWSA 34:14-15

మనలోని ఒక ఇంద్రజాలిక మాయ

ఒక ప్రార్థన, ఒక విశిష్ట కర్మ, ఒక గొప్ప భావన
అతీత క్రియాశక్తికి మానవ బలాన్ని అనుసంధానించగలదు.
అపుడు మహిమయగును సామాన్య నియమం,
ఒక బలీయ కార్యం విషయ ప్రవాహ దిశను మార్చగలదు;
ఒక ఒంటరిభావం, సర్వశక్తివంతం కాగలదు...

ఎంపిక చేయబడిన మానవ పాత్ర

పరమ ఆత్మ వికసనా ప్రక్రియలో
కొన్నివేళల ప్రకటించలేని మహామార్మికత
అవతరణకొక మానవ పాత్రను ఎన్నుకొంటుంది...

CWSA 34:47-48

మనిషి ఇంకా ఒక పసివాడే

మనిషి, విశ్వ ప్రకృతి బలీయ హస్తాలలో ఇంకా పసివాడే...
భూతరూప గతం వైపు అతని స్మృతి తేరిచూచు...
అపకార యాదృచ్ఛికత నుండి తన కర్మ ఫలాలకాపాడు...
పెనగులాడు అజ్ఞానం ఆతని వివేకపు సహచరి...
చివరకు బ్రతుకుతాడో లేదో ఆతనికి తెలియదు.
లేక గతించిన భారీ జంతువులా ఎలుగుబంటిలా అంతమౌతాడో...
తన జీవితార్థాన్నెరుగని అజ్ఞాని యతడు
తన ఉన్నత, వైభవోపేత విధినెరుగని అజ్ఞాని అతడు. *CWSA 34:53*

భగవంతుడు తప్పక యెదుగుతాడు

విశ్వపదార్థంలో అధ్యాత్మ తేజం వెలుగుతుంది...
ఎవరూ అర్థం చేసుకోలేని దాన్ని కొద్దిమంది దర్శిస్తారు.
పండితులు పలుకుతున్నా, నిదురిస్తున్నా భగవంతుడెదుగుతూనే ఉంటాడు.
ఏలనన దాని ఘడియ వరకు, వచ్చు దానిని మనిషి గ్రహించలేడు.
పని పూర్తయ్యే వరకు ఆతనికి నమ్మకమేర్పడదు. *CWSA 34:55*

మానవజాతిలో అత్యధికులు అచేతనులు / అచేతన అని నేనన్న దాని అర్థం ఏమిటంటే దివ్య చేతనతో సంపర్కంలో లేకపోవడం, దివ్య చేతనతో ఎరుకగల సంపర్కంలో లేకపోవడం); కాని, ఎందుకని, ఎలా అనే దానిని గురించి ఒక స్పష్టమైన, కచ్చితమైన దృష్టితో పరిస్థితులకు ఊర్ధ్వంగా వెళ్ళగల శక్తివంతునికి : అది అద్భుతం.

అదీ విషయం. దానినే శ్రీ అరవిందులు సావిత్రిలో వ్రాసారు. భువిపై భగవంతుడెదుగుతాడు - భగవంతుడెదుగుతాడు - కాని మనిషి ... (నవ్వుతారు) పండితుడు మాట్లాడతాడు, నిదురిస్తాడు... పని పూర్తయ్యే

దాకా దానినెవరూ గమనించరు. (సావిత్రి, I-IV) అదలా ఉంది. ఆయనకది తెలుసు.

*ది మదర్ శిష్యునితో సంభాషణలు మే **3, 1969.***

సాచిన హస్తం

పెనగులాడు మన అంతరాత్మలకు దైవం వాగ్దానం చేసారు
మొదటి మనిషి హృదయం, మృత్యువును ఎదిరించి, జీవిత బాధను భరించినపుడు...
ఏదీగాక, కొట్టుకు పోవడం, తేలిపోవడాలే ఉన్నప్పటికీ,
అన్నింటి ద్వారా మనల నడిపే బలమైన దివ్య మార్గదర్శకత ఉంది.

CWSA 34:59

ఇద్దరైన ఒక్కరు

ఆతడు దివ్య తయారీదారుడు, ప్రపంచాన్నతడు తయారుచేసె
ఆతడు దృష్టి, ఆతడే ద్రష్ట;
స్వయంగా అతడు నటుడు, నాటకం,
అతడు స్వయంగా జ్ఞాత, జ్ఞేయం,
ఆతడు స్వయంగా స్వాప్నికుడు, స్వప్నం.
ఒక్కటే అయిన ఇద్దరున్నారు, బహులోకాల క్రీడింతురు.
జ్ఞానా జ్ఞానములందు, వారు పలికారు, ఎదురెదురైనారు.
వారి చూపులు కలవడాలు, విడిపోవడాలు, వెలుగు చీకట్లు;
వారి కుస్తీ, ఆలింగనాలు, మన బాధ, సంతసాలు
వారి కథకు మన చేష్టలు, మన ఆశలు సన్నిహితం;
మన ఆలోచనలో, జీవితంలో వారు రహస్యంగా పెళ్ళాడారు.
రచయిత, నటుడు, తానే రంగస్థలంగా తనతో,
పరమ అంతరాత్మగా ఆతడు, విశ్వప్రకృతిగా ఆమె అచట చరిస్తారు.

CWSA 34:61

ఆతని మానవ అంశ

కేవలుడు, పరిపూర్ణుడు, ఒంటరి
నిశ్చల నీరవత నుండి వెలికి పిలిచాడు...
కేవలుడు, పరిపూర్ణుడు, ఒంటరి

తన నిశ్చల నీరవతతో ఆకాశంలోనికి ప్రవేశించె...
తన బృహత్తర ఏకాకిత్వంలో నివసించినవాడు సర్వమందు వసించె;
ఆకాశమతడే, కాలము అతడు మాత్రమే.
కేవలుడు, పరిపూర్ణుడు, పవిత్రుడు,
మనలో మన రహస్య ఆత్మయైన వాడు...
ఈ మాంస వసతి గృహాన్ని తన స్వంతముగ జేసుకొనె,
ఒక పరస్పర రుణం మనిషిని, పరాత్పరునకు బందీని చేసింది
మన స్వభావాన్నాతడు ధరించినట్లు, ఆతని స్వభావాన్ని మనం ధరించాలి
మనం భగవంతుని బిడ్డలం, కనీసం ఆయనలా ఉండాలి
ఆయన మానవాంశ అయిన మనం దైవంగా ఎదగాలి.
భగవంతుడే తాళంచెవియైన సంక్లిష్టత మన జీవితం. *CWSA 34:67*

ఆమె క్రీడ నిజం

తెలుసుకోవలసిన సత్యమొకటున్నది, చేయవలసిన పని ఒకటున్నది;
ఆమె క్రీడ నిజం; ఒక మార్మికతనతడు నెరవేర్చు;
మాత ప్రగాఢ ప్రపంచ-చాపల్యతలో ఒక ప్రణాళిక ఉంది,
ఆమె బృహత్తర లక్ష్యరహిత ఆటలో ఒక కార్యముంది... *CWSA 34:73*

ఈ మర్మాన్ని జీవించడానికి

విశ్వం ఒక మార్మికతా ప్రక్రియ.
అనంతం, సాంత అంతరాత్మగనయ్యె
చరించు బొట్టులో సమస్త సంద్రమ్ము వసించె,
ఒక కాల-నిర్మిత దేహం అపరిమేయునికావాసమయ్యె.
ఈ మర్మాన్ని తెలిసేటట్లు జీవించ మన అంతరాత్మలు ఇచటికొచ్చె.
CWSA 34:100-101

ఒక రహస్య దివ్య శక్తి వ్యాపారం

మన లోతైన లోతులు తమకు తాము తెలియనివే;
మన దేహం సైతం ఒక మార్మిక దుకాణం;
మన భువి మూలాలు, మన భూమి క్రింద తెరమరుగైనక్కివున్నట్లుగానే
మన మనస్సు, ప్రాణమూలాలు గూడా అగుపడకుండా ఉన్నాయి.

మన ఊటలు వెనుక, మనలోనే సమీపంగా ఉన్నాయి;
గోడ వెనుక ఉన్న శక్తులచే మన అంతరాత్మలు కదల్చబడుతున్నాయి...
సర్వమూ ఒక రహస్య మహాశక్తి వ్యాపారమే. *CWSA 34:161-62*

ఆలోచించే ఆటబొమ్మ

జీవన మనసు ఒక చింతనచేయు ఆటబొమ్మ;
దాని ఎంపిక మౌలిక బలాల కార్యం
వాటి స్వకీయజన్మను, అంతాన్ని, కారణాన్నెరుగనివి
అవి సేవించు అపరిమేయ ఉద్దేశ్యాన్ని క్షణం కూడా చూడలేవు...
సచేతన ఆటబొమ్మ వంద మార్గాలలో నెట్టబడ్తుంది.
త్రోపుడును సంవేదిస్తుంది గాని తోసే చేతులను గాదు...

CWSA 34:162

ఒక రోజాతడు తప్పక వస్తాడు

"ఓహ్, తప్పకుండా మన ఆక్రందన కతడు తప్పక వస్తాడు,
జీవితానికి భువికి ఒకరోజు దిగి వస్తాడు...
ఒక రోజాతడు తన సౌందర్య భయంకర తెరను లేపు
స్పందించు ప్రపంచ హృదయం మీద ఆనందమును విధించు
వెలుగు ఆనందాల తన రహస్య దేహమును నగ్నమ్ము చేయు" *CWSA 34:200*

అత్యున్నతుని విరోధులు

పతనమైన ప్రపంచాన్నుద్ధరించు వారందరు తప్పక రావలె
వారి శక్తి ప్రమాదకర వంపుకమానుల క్రిందకు;
ఏలన దేవతల తేజోమయ బిడ్డలు సైతం.
వారి హక్కును అంధకారము చేయుట, వారి భయంకర హక్కై ఉన్నది
నరకం ద్వారాగాక ఎవరూ స్వర్గాన్ని చేరలేరు. *CWSA 34:226-27*

"నరకం ద్వారా పయనించకుండా స్వర్గాన్నెవరూ చేరలేరు"

కాని మదర్, దైవంతో ఎన్నుకొనబడిన అంతరాత్మ, ఇతరుల కంటె భిన్నమైన రీతిలో నరకం నుండి సాగదా?

భువిపై ఉన్నపుడు, దివ్యసీమలకు చేరడానికి వీలుగా, తన కొన్ని భాగాలలో నిజంగా నరకంలాంటి వాటి ద్వారా అతడు సాగాలి. కాని దైవానికి

సమర్పితమైన వారికి ఆయనచే దత్తత తీసుకొనబడిన వారికి దివ్యరక్షణ చుట్టూ ఉంటుంది, వాళ్లకు సాగిపోవడం కష్టంగా ఉండదు.

ది మదర్: మదర్‌నుండి కొన్ని సమాధానాలు ***29*** *నవంబరు* ***1968***

శాశ్వతుని ఛాయా సదృశ తెర

ఆతడు నిశియందు శాశ్వతుని ఛాయా సదృశతెరను దర్శించె,
జీవన గృహ నేల మాళిగగా మృత్యువునెరిగె,
విధ్వంసమందు, సృష్టి దూకుడు నడకను సంవేదించె
ఆముష్మిక లాభమునకు వెలగా, నష్టము నెరిగె
స్వర్గ ద్వారములకు దగ్గర దారి నరకముగ...
జాగృతమైన ప్రహర్షిత జీవకణాలపై రేఖాకృతిని గీసె.
అనిర్వచనీయుని చిహ్నరూప వ్రాతను
మహాకాలంలో వేచి ఉన్న ప్రేమగీతి
బ్రహ్మానంద గ్రంథ మార్మిక సంపుటం
సర్వోన్నతచేతన దివ్యాగ్ని సందేశం. *CWSA 34:232*

ఆమె తాను తానుగానే వుండి అనంతమై వుంటుంది

కాని ఆలోచన లేక మాట శాశ్వత సత్యాన్ని దొరకబుచ్చుకోలేదు;
ఆమె సూర్యుని ఒంటరి కిరణంలో సమస్త ప్రపంచం జీవిస్తుంది.
మన ఆలోచన, సన్నిహిత, సంకుచిత దీపకాంతి గృహంలో
మూత పడిన మర్త్య మనసు డొల్లతనం
ఆలోచనా గొలుసులు ఆమెను మన దానిగా చేసినట్లు కలగనును;
కాని మన స్వభావ మెరిసే బంధాలతో మాత్రమే మనం ఆదుకొంటున్నాం;
ఆమెను పడేసి కట్టేసామంటూ మనల్ని మనమే కట్టివేసుకొంటున్నాం,
ఒక ప్రకాశమయ బిందువుచే కలిగిన మన మైకంలో
ఆమె ఎంత చిన్న ఆకృతిని మనం పట్టుకొన్నామో చూడడంలేదు;
ఆమె స్ఫూర్తినిచ్చు హద్దులు లేనితనాన్ని సంవేదించలేదు,
ఆమె అమర స్వేచ్ఛలో పాలుపంచుకోలేదు.
ద్రష్ట, ఋషి విషయంలో సైతం అలాగే జరుగుతోంది.
ఏలన మానవీయత దివ్యతను ఇంకా పరిమితమే చేస్తోంది...
ఏలన పరమసత్యం ఆమె రూపాలకన్న విశాలం, మహనీయం.

ఆమె వేయి రూపాలను వారు తయారుచేశారు.
వారారాధించు ప్రతిమలలో ఆమెను కనుగొన్నారు
కాని ఆమె ఆమెగానే ఉంటుంది, అనంతమయ్యే ఉంటుంది.

CWSA 34:276

ప్రపంచ - అంతరాత్మ

సమస్త ప్రపంచ నిశ్చల నీరవ అంతరాత్మ అచట ఉంది:
ఒక దివ్య పురుష, ఒక దివ్యసన్నిధి, ఒక దివ్యశక్తి వసించె,
తాను తానుగానే ఉంటూ, సర్వమూ అయిన ఒకే ఒక్క దివ్య వ్యక్తి
దివ్య, పరిశుద్ధ లయలలోనికి మార్పునొందించె.
ప్రేమకు ప్రతిఫలమాశించక ప్రేమించు వాడు...
భువి చేదుకర్కశత్వాల కది స్వాస్థ్యము కలిగించె...
జగత్ శిశువు వూయల నూచె
తన ఆనంద హస్తంతో సమస్త దు:ఖము నాపివేసె;
కీడు విషయాలను వాటి రహస్య శుభంలోనికి నడిపె,
సంతస సత్యంలోనికి హింసించు అనృతాన్ని మలచె;
దాని శక్తి దివ్యత్వాన్ని వెల్లడించుట...
శాశ్వతుడు నూతనముగ ఆ బీజంనుండి జన్మించు.
మర్త్య విషయాలలో మృత్యువును రద్దుచేయు ఒక అగ్నిజ్వాల.

CWSA 34:291

ఏకైక సర్వశక్తివంత దేవేరి

ఎప్పుడూ తెరమరుగై ఉండు సర్వశక్తివంత ఏకైక దేవేరి
ప్రపంచమామె అభేద్య ముసుగు;
యుగాలు ఆమె నడక అడుగు సవ్వడులు...
సమస్త సృష్టి ఆమె అనంత కర్మ.
ఆతని అధ్యాత్మ ఆమె క్రియాశక్తి కొక పాత్రగా చేయబడె...
ఆమెకై ప్రార్థనా పూర్వకంగా జోడించిన హస్తాలనతడు చాచె.
ఆతని హృదయానికొక సాధికార సమాధానంలో
ప్రపంచాలను దూరానికి నెట్టుతున్నట్లు ఒక సంజ్ఞ వెలువడె...
ఒక మోము మార్మిక రేఖా చిత్రాన్ని దర్శించెనతడు.

ఆమె ఉపశమింప చేయజాలని వెలుగు ఆనందాలు...
ఆమె సంద్ర-ప్రహర్ష తీరాల వైపు కొట్టుకొనిపోయె
తన అంతరాత్మ భగ్న నిశ్చలతనుండి ఆతడు వెలువరించె
ఆరాధనా పూర్వక ఒక ఆక్రందన, కోరిక
తన హద్దులులేని మనసు సమర్పణ
తన నిశ్చల నీరవ హృదయ ఆత్మార్పణ.
అచేతస్కుడై ఆమె పాదముల చెంత సాష్టాంగపడె. *CWSA 34:296*

సువర్ణ వారధి

తెల్లని ఆధ్యాత్మిక ఊటలనుండి ఒక దహించు దివ్యప్రేమ
అజ్ఞాన లోతుల విచారాన్ని రద్దు చేసె;
ఆమె అమరమౌ చిరునగవులో బాధ నశించె.
మృత్యువునిచట జయించువానిగా ఆవలినుండి ఒక జీవితం ఎదిగింది;
ఇహనెంత మాత్రం తప్పు చేయకుండుట మనసుకు సహజమయ్యె;
సర్వము, వెలుగు, ప్రేమ ఉన్నచోట తప్పు చేరలేదు.
రూపరహితము, రూపముగలది ఆమెలో కలిసె:
ఒక చూపుచే అపరిమేయమును దాటిపోయె,
ఒక దివ్యమోము క్రిక్కిరిసిన అనంతతల వెల్లడించె.
ఆమె అంగములలో అవ్యక్త రీతి అవతరింప జేయుచు
అంధ ప్రపంచ-క్రియా శక్తులు కాంక్షించు హద్దులు లేని ఆనందం,
ఆమె సౌందర్య దేహం ఆనంద సంద్రాల వెన్నెలకురిపించె
జన్మ, శ్రమ, విధి శిరోభాగాన ఆమె నిలుచు
వాటి మంద్రపరిభ్రమణంలో ఆమె పిలుపుకై యుగ ఆవృత్తులు తిరుగు;
మహాకాల రాక్షస పీఠాన్ని ఆమె హస్తాలు ఒంటరిగనేమార్చగలవు.
నిశి దాచిపెట్టు మార్మికత ఆమెది;
ఆమెది అధ్యాత్మ రసవాది శక్తి;
ఆమె బంగరు వారధి, అద్భుత అగ్ని.
అజ్ఞేయపు ప్రకాశమయ హృదయమామె,
భగవంతుని లోతులలో ఒక శక్తి;
ఆమె దివ్య క్రియాశక్తి, వారింపనలవిగాని దివ్యవాక్కు

మన కష్టమయ ఆరోహణ సూదంటురాయి,
మన సూర్యులన్నింటిని వెలిగించు మహా సూర్యుడామె,
సిద్ధింప జేసుకొనని వైశాల్యతల నుండి వంగిన దివ్యవెలుగు,
అసాధ్యమగు దాని నుండి దారిచూపు ఆనందం,
ఇంతదనుక భువిపైకి రాని సర్వంపు మహాబలమామె.
సమస్త ప్రకృతి మూగగా ఆమె ఒక్కరినే పిలుచు
జీవితపు బాధామయ స్పందనను ఆమె పాదములతో సేదదీర్చి
మనిషి మసకేసిన అంతరాత్మ్పైగల ముద్రలను భంగించ
వస్తువుల మూతబడిన హృదయాలలో ఆమె అగ్నిని రగిల్చ.

CWSA 34:314

(నేత్రాలు, హస్తాలు లాంటి) సర్వాంగములనుండి గురువు దివ్య కృప ప్రవహిస్తున్నా, పాదముల నుండి ఏది వెలువడుతుందో అది అత్యంత క్రియాశీలము, అనుకంప గలది అని నేనిప్పుడే విన్నాను. అందుచేత, భారతీయ సంప్రదాయం పాదాలకు ప్రణమిల్లడాన్ని ఆదేశిస్తుంది. ఇది నిజమా? నీవడిగిన దానికి శ్రీ అరవిందుల సమాధానమిదిగో ఇక్కడుంది.

... ఎచట ఆమె తన పాదములుంచునో, మైమరపించు, మహిమోపేత ఆనంద ఝురులు అచట ప్రవహించు.

దిమదర్

మానవశక్తి, మానవప్రేమ

ఈ దివ్య వెలుగు సంఘర్షణ లేక ఆలోచనచే రాదు;
మనసు నిశ్చల నీరవతలో విశ్వాతీతుడు పనిచేయు
నిశ్శబ్దమైన హృదయం పలుకని దివ్య వాక్కును విను
ఆతని ఏకైక బలం ఒక విశాల సమర్పణ.
శిఖరాలపై జీవించు ఒక మహాశక్తి తప్పక పనిచేయాలి,
అమృతుని వాతావరణాన్ని జీవితపు మూసి ఉన్న గదిలోనికి తీసుకురావలె
సాంతమును, అనంతముతో నింపవలె.
వ్యతిరేకించు దానినంతా చీల్చి చెండాడవలె
ఎవరికోసమై మన జీవితాలు తయారుచేయబడినవో
ఆ ఏకైకుని ఎవరి కోసమై కోల్పోవుదుమో
ఆ అనేక ఆరాటాలను అణచివేయాలి. *CWSA 34:315-316*

నూతన సృష్టి

ఒక బ్రహ్మానందం, ఒక దివ్య వెలుగు, ఒక మహాశక్తి అగ్నిలాంటి తెల్లని దివ్యప్రేమ
ఒకే ఒక అపరిమేయ ఆలింగనంలో సర్వమును బంధించె;
ఏకతా గుండెలపై సృష్టి తన సత్యమును కనుగొనె...
ఆ బ్రహ్మాండమైన పట్టుచే కలిగిన మైకం నుండి
ఆ ఏకైక హృదయ స్పందనల నుండి
నగ్న అధ్యాత్మ విజయంనుండి
ఒక నూతన అద్భుత సృష్టి లేచె...
సమస్తం, సర్వంలో చుట్టివేయబడిన ధవళ వైశాల్యతల దర్శనమయ్యె.
వైరుధ్యతలచటలేవు, విడివడిన భాగాలు లేవు,
సమస్తము ఆధ్యాత్మిక బంధాలతో సర్వముతో కలుపబడె
కరగిపోవని రీతి యేకైకునితో బంధింపబడె:
ప్రతిదీ అనుపమానమైనది, కాని జీవితాలనన్నింటినీ తనవిగా స్వీకరించె...

CWSA 34:323

మనిషి అర్థదేవునికి, జంతువుకు మధ్య ఒక లింకు

అర్థదేవునికి జంతువుకు మధ్య ఒక లింకు,
స్వకీయ గొప్పదనాన్ని, తన లక్ష్యాన్ని ఆతడెరుగడు;
ఎచటినుండి, ఎందుకు తానొచ్చెనో ఆతడు మరచె.
ఆతని అధ్యాత్మ, ఆతని అంగాలు పోరులో ఉన్నవి;
ఆతని శిఖరాలు ఆకాశాన్నందుకొన చాలా క్రిందికి వేరుపడివచ్చె,
జంతుపంకమున ఆతని పదార్థ రాశి పాతిపెట్టబడె.
ఒక విచిత్ర వైరుధ్యత ఆతని స్వభావ పాలన.
వ్యతిరేకతల చిక్కుముడి ఆతని క్షేత్రమయ్యె:
స్వేచ్ఛనాతడడుగు, కాని బంధనాలలో వసించనవసరమ్మొండె,
కొంత వెలుగును చూడ అంధకారావసరమ్మతనికుండె
కొంచెమానందమనుభూతి చెంద దు:ఖావసరమ్మొండె;
ఒక గొప్ప జీవితమును కనుగొన మృత్యువాతని కవసరమ్మయ్యె.
సమస్త దిక్కులకు చూచు, ప్రతి పిలుపు వైపు దిరుగు;
దేనితో నడువవలెనో ఆ కచ్చితమైన వెలుగాతనికి లేదు.

ఆతని జీవితమొక అంధుని చేతి కర్ర, ఒక దాగుడుమూతలాట;
తననే అన్వేషించు, తననుండి పరుగెత్తి పోవు;
తననే కలుసుకొని, తాను కాని మరియొకనిగా తలచు.
సతతమాతడు నిర్మించు, కాని స్థిరతలమును కనుగొనలేడు,
సతతమాతడు పయనించు, ఎక్కడికీ చేరలేడు;
ప్రపంచమునకు మార్గముచూపు, తనకు తాను మార్గదర్శి కాలేడు;
తన అంతరాత్మను కాపాడుకొను, తన ప్రాణాన్ని తాను కాపాడలేడు.

CWSA 34:337

సర్వమూ మారిపోతుంది

భగవంతుని మార్పిడి ఘడియలో సర్వమ్ము మారిపోవు" *CWSA 34:341*
భగవంతునిచే నడుపబడువాని ఓటమి, ఓటమిగాదు. *SAVITRI, III-IV*

అది క్రీడ భాగమైనందుచేత?

గెలుపోటముల భావన మానవ మనసుది. ఒకదానిని కావాలనుకొని, మరొక దానిని వద్దనుకొనేది మానవ మనసు. దైవ ప్రణాళికలో ప్రతి దానికి దాని స్థానము దానికున్నది, దానికి ప్రాముఖ్యతా ఉన్నది. అందుచేత పట్టించుకోవలసిన విషయం విజయం గాదు. పట్టించుకోవలసిన విషయం, ఒక వినమ్రమైన, సాధ్యమైతే దైవేచ్ఛకు ఒక సచేతనమైన పరికరంగా అవ్వడం.

దైవంకోరినట్లుగా ఉండడం, దైవం కోరినది చేయుడం, ఇది యధార్థంగా ప్రాముఖ్యమైన విషయం. *CWSA 34:389*

సమస్త విషయాలు భగవంతుని రూపమార్పిడి ఘడియలో మార్పుచెందు.

SAVITRI - III-IV

ఈ ఘడియ రావడాన్ని ఆలస్యం చేయడంగాని, వేగిరపరచడం గాని మనిషి చేయగలడా?

వేరుచేసే చేతనచే సృజింపబడిన పైకి కన్పించే వైరుధ్యతలో ఇదీ జరుగదు, అదీ జరుగదు, కాని, మన మాటలు వ్యక్తపరుచలేని మరేదో అది.

ప్రస్తుత మానవచేతనా స్థాయిలో, దివ్యరూపాంతీకరణ ఆగమనాన్ని వేగవంతం చేసే మానవ ఆకాంక్ష, కృషిని గురించి ఆలోచించడం మంచిది. ఎందుచేతనంటే ప్రయత్నం, ఆకాంక్ష రూపాంతరీకరణ జరగాలంటే అవసరం.

CWSA 34:391

సర్వశక్తివంతుని ఉజ్జ్వల అగ్రగాములు

సర్వశక్తివంతుని ఉజ్వల అగ్రగాములను నేను దర్శించాను
ఒక యుగ సంధ్య వెలుగును వారు దాటడం చూచాను,
అద్భుత ఉషస్సు సూర్యనేత్ర బిడ్డలను,
విశాల ప్రశాంత కనుబొమలతో ఉన్న గొప్ప సృష్టికర్తలను,
ప్రపంచ బహుభారమైన అవరోధాల భగ్నం చేయువారు
భవిష్యత్తు తన సంకల్ప పరంపరలోని మల్లయోధులు,
దేవతల రాళ్ళగనులలోని శ్రామికులు,
మనం పాలు పంచుకోలేనిదాని వార్తావాహకులు,
అమృతత్వపు వాస్తుశిల్పులు...
ప్రహర్ష బంగరు ద్వారాల గదులలోని నర్తకులు,
వారినడక ఒకరోజు బాధపడ్తున్న భువిని మారుస్తుంది
ప్రకృతి మోముపై వెలుగును సమర్థిస్తుంది.
ఉన్నతమైన ఆవల, విధి తచ్చట్లాడుతున్నప్పటికీ
వేటిపై మన హృదయాల శక్తి ఖర్చుపెడుతున్నామో ఆ పని వ్యర్థమేమో అన్పిస్తున్నది,
మన బాధ ఎందుకు పుట్టిందో అదంతా జరుగుతుంది.
జంతువు వెనకాల పురాతన మానవుడొచ్చినట్లుగా
ఈ ఉన్నత దివ్య వారసుడు తప్పక వచ్చు
మనిషి అసమర్థ మర్త్య నడక వెనుక,
అతని నిరర్థక, పరిశ్రమ, చెమట, రక్తం, కన్నీళ్ళ వెనుక:
మర్త్యమనసు ఆలోచించ సాహసించలేని దానినాతడెరుగు,
మర్త్యుని హృదయం చేయ సాహసించనిదాతడు నెరవేర్చు.
మానవ కాల పరిశ్రమకు వారసుడు,
తనపైన దేవతల భారాన్ని వేసుకొంటాడు. *CWSA 34:344*

శాశ్వతుని కళాకారిణి వధువు

నీ రహస్య సూర్యునిలో రక్షితమైన ఓ సత్యమా,
ఓ వివేక వైభవమా, జగన్మాతా,
సృష్టికర్త్రిణీ శాశ్వతుని కళాకారిణియైన వధూమణీ,
రూపమార్పిడిగావించు నీ హస్తంతో సుదీర్ఘ తాత్సారం చేయకు

మహాకాల బంగరు గడియపై నిరర్థకముగ ఈ ఒత్తిడినుంచకు,
తన హృదయాన్ని భగవంతునికై తెరువ కాలం సాహసించనట్లు.
ప్రపంచ ఆనందపు తేజోమయ మూలమా...
ఆంతరంలో లోతున దాగి సదా నివసించే ఓ బ్రహ్మానందమా...
నీ సజీవ రూపాన్నొకదాన్ని భువికి పంపు
నీ శాశ్వతత్వంలో ఓ క్షణం నిండనీ,
ఒక దేహంలో నీ అనంతత నివసించుగాక,
సర్వజ్ఞ ఒక మనసును
కాంతి కాసారాలు చుట్టివేయుగాక,
ఒక మానవ హృదయంలో సర్వప్రేమ స్పందించనీ.
శిఖరాల నుండి ఒక గొప్ప వాక్కు వెలువడుగాక
ఒక గొప్ప చర్య విధిద్వారాల తాళాన్ని తీయుగాక". *CWSA 34:345*

ఓ బీజం విత్తబడుతుంది

"ఓ బలీయ పురోగామీ, నీ ఆక్రందన విన్నాను
ఒకరు అవతరించి కఠిన ధర్మాన్ని భగ్నంచేస్తారు...
ఆమెలో సర్వబలాలు, గొప్పదనాలు కలుస్తాయి,
భువిపై ఆముష్మిక సౌందర్యమ్మునడయాడు,
ఆమె కురుల మేఘమాలికలలో ఆనందమ్ము నిదురించు,
తన స్వగృహ వృక్షమ్మువైవలె ఆమె దేహమందు
అమృత ప్రేమ తన వైభవోపేత రెక్కలనాడించు.
దు:ఖరహిత విషయాల సంగీతమామె సోయగమును తీర్చిదిద్దు;
పరిపూర్ణుని వీణియలు ఆమె స్వరముతో శ్రుతిగలుపు
ఆమె నగవునందు స్వర్గధారలు గుసగుసలు పోవు,
ఆమె పెదవులు భగవంతుని తేనెతుట్టెలు,
ఆమె అంగాలు ఆతని ప్రహర్ష బంగరు కలశాలు,
స్వర్లోక ప్రహర్ష పారిజాతాలు ఆమె వక్షోజాలు.
తన శబ్ద రహిత గుండెలలో ఆమె దివ్య వివేకాన్ని భరించు...
శాశ్వతుని ఆనందమామె కనులనుండి చూచు...
మానవ మృత్తికకు స్వర్గశాఖ అంటుకట్టబడు;

తన మర్త్య నడకను విడిచి ప్రకృతి ముందుకు దుముకు.
మార్పులేని ఇచ్ఛచే విధితప్పక మారిపోవు". *CWSA 34:346*

భువికి పుట్టిన జాతి

"ఓ దివ్యశక్తిచే వత్తిడి చేయబడే విధిచే నడుపబడే పుడమి పుట్టిన జాతీ,
మార్పులేని అల్పత్వం కోసం కాదు మీరుద్దేశించబడింది...
ఒక ద్రష్ట, ఒక బలమైన సృష్టికర్త లోపలున్నాడు...
ప్రకృతి జీవకణాలలో సర్వశక్తివంత శక్తులు మూతబడి ఉన్నాయి.
నీ కోసమై నీ ముందు ఒక మహనీయ భవిష్యం నిరీక్షిస్తోంది...
అజ్ఞాన నేత్రాలతో ఇపుడు ప్రపంచం వంక తేరి చూస్తున్నవాడు
కష్టంతో నిశ్చేతన నిశీధి నుండి లేచాడు,
సత్యము వంక గాక బింబముల వంక చూచు,
ఆ వక్రకక్ష్యలను అమృతుని దృష్టితో చూచు...
శాశ్వతుని ద్వారం ముందు మీ శంఖముల పూరిస్తారు.
భువి ఉన్నత మార్పు రచయితలు, మీకదివ్వబడింది
అంతరాత్మ ప్రమాదకర ఆకాశాల దాట
పూర్తిగా మెలకువతో ఉన్న బలీయ దివ్యమాతను స్పృశిస్తావు
ఈ మాంస గృహమున సర్వశక్తివంతుని కలుసుకొంటావు
జీవితంనుండి సహస్రదేహ ఏకైకుని తయారుచేస్తావు.
నీవు నడిచే భువి తెరవేయబడిన స్వర్గ సరిహద్దు
నీవైన వెలుగును నీవు జీవించే జీవితం దాచివేస్తోంది. *CWSA 34:370*

మంత్రం

యోగచెవి యందు మంత్రమింకినపుడు
అంధ మస్తిష్కమును కలచివేయుచు దాని సందేశము ప్రవేశించు
మసక అజ్ఞాన జీవకణములందు దానిని ధ్వనిని నిలుపుకొను;
శ్రోత మాటల రూపమునొకదాని నవగతము చేసుకొను...
ఆ పిదప నిశ్శబ్దుడై, తనలోనే తెలుసుకొన
తన అంతరాత్మ లోలోతుల శ్రవణతకు చేరు:
వాక్కు లయగతులలో తనను తాను పునశ్చరణ జేసుకొను...
ఆతడు దివ్య వైశాల్యతను సంవేదించు, ఒక దివ్యశక్తి యగు,

ఒక సాగరంలా సమస్త జ్ఞానమాతనిపై దుముకు:
శ్వేత అధ్యాత్మ కిరణమ్ముచే మార్పుచెంది
సంతసము, శాంతి నగ్నస్వర్గాలలో ఆతడు నడచు,
భగవంతుని - మోము దర్శించు, అతీత భాషణమును విను:

CWSA 34:375

శాశ్వతుని గోళం నుండి వచ్చిన ఒక వైభవం ప్రేమ

జీవించడం, ప్రేమించడం అనేవి అనంత విషయాలు,
శాశ్వతుని గోళంనుండి వచ్చు ఒక వైభవం దివ్యప్రేమ...
విరియని కుసుమంలా మనలో ప్రేమ వసించు...
ప్రేమ ఆరాధన ఒక మార్మిక దృష్టిలా...
ఏకమయ్యే యున్న సర్వముపై ఏకత్వాన్ని విధించ సర్వమూ పెనగులాడు.
దైవం దగ్గర్నుండి చాలా దూరమైపోయి, ఆతని సత్యాన్ని ప్రేమకోరు
జీవితం గ్రుడ్డిది, పరికరాలు మోసగించు
తుచ్ఛం చేయడానికి శ్రమించే శక్తులున్నాయి.
అయినా దర్శనం లభిస్తుంది, సంతసం దక్కుతుంది.
ప్రేమ అమృతాసవానికి తగిన పాత్ర అరుదు,
భగవంతుని పుట్టుకను నిలుపుకొను పాత్ర అరుదైనట్లు;
వేల సంవత్సరాల ద్వారా సంసిద్ధం చేయబడిన ఒక అంతరాత్మ
ఒక సర్వోన్నతుని అవతరణకు సజీవ మూస *CWSA 34:398*

మనుషుల నేత్రాలకదిమంచి లేక చెడుగా కన్పించినా,

మంచికోసమే రహస్య దైవేచ్ఛ పనిచేస్తుంది.
మన భవిష్యత్తు ద్వంద్వ పదాలలో లిఖితమైంది
ప్రకృతి వైరుధ్యాల ద్వారా మనం భగవంతుని సమీపిస్తాం;
అంధకారం నుండి మనం వెలుగుకు ఎదుగుతామింకా,
అమృతత్వానికి మన రాస్తా మృత్యువు... *CWSA 34:424-25*

మనుషులను చెక్కే ప్రకృతి హస్తం

మనుషులను గొప్పగా చేయడం కోసం వారిని చెక్కే,
ఒక ఉత్తేజిత శ్రామికుడు ఉలితో చెక్కు ప్రకృతి హస్తం బాధ...
ఆకృతినిచ్చు దేవతల బ్రహ్మాండ స్పర్శ
మర్త్య నాడులకు భరించలేని చిత్రహింస అయినప్పటికీ,

లోన జ్వలించు అధ్యాత్మ తన బలంలో ఎదుగుతుంది
ప్రతి రాక్షసిక బాధలో సంతసమును సంవేదించు.
తనను రక్షించుకొనువాడు నగ్నముగ, స్థిరముగ నివసించు
జాతిని రక్షించువాడు దాని బాధను పంచుకొనవలె;
ఆ బ్రహ్మాండ సంప్రేరణాన్ని ఔదలదాల్చువాడు దీనినెరుగవలె.
బాధపడ్తున్న ఈ ప్రపంచాన్ని రక్షించవచ్చిన గొప్పవారు
కాలఛాయ, ధర్మంనుండి బయట పడవేయువారు,
బాధావ్యధల కాడి క్రిందకు తప్పక పోవలె...
మనిషి విధిభారాన్ని తమ భుజాలపై వారు మోయాలి,
స్వర్గసంపదలను వారు కొని తెస్తారు, వారి బాధలు వెలగా యిచ్చుకొంటారు.
లేక తమ ప్రాణాలతో జ్ఞానకానుకకు వెల చెల్లిస్తారు. *CWSA 34:444-45*

మర్త్యుల హృదయంలోని ఒక జడ నిరోధాన్ని,

భగ్నం చేసే భగవంతుని సుత్తి
ఆతని మందగతిగల తమస్సు, ఒక సజీవ శిల.
లేమికి, దు:ఖించడానికి హృదయం ఒత్తిడికి లోనుగాకపోతే
ఆతని అంతరాత్మ సంతృప్తితో, హాయిగా పడి ఉండు,
మానవ ఆరంభాన్ని అధిగమించనెన్నడు భావించదు
సూర్యునివైపెగబ్రాకనెన్నడు నేర్చుకొనదు. *CWSA 34:443*

ఆంతరిక యుద్ధం

కంటికగుపించు శత్రువు లేడు, కాని అగుపించనిది
మన చుట్టూ ఉంది. స్పర్శకందని క్రియాశక్తులు ముట్టడించాయి...
ఏనాడో ఒక శత్రు మహాశక్తి పుట్టింది...
శాశ్వత వెలుగును తెరమరుగుచేయ ఒక శక్తి వచ్చింది
శాశ్వత సంకల్పాన్ని వ్యతిరేకించిందొక శక్తి
పొరపడని దివ్యవాక్కు సందేశాలనది దారి మళ్ళించు...
మానవ హృదయాన్నొక గుస గుస ప్రలోభ పెట్టు
అది వివేక నేత్రాల మూసివేయు, అంతరాత్మ పరిగణనుగూడ
ఇచట మనం బాధ పడడానికదే మూలం
అది భువిని విపత్తుకు, బాధకు బంధిస్తుంది.
భగవంతుని శాంతినిగొని తెచ్చువాడు దీనినంతా జయించి తీరాలి.

ఈ రహస్య శత్రువు మానవుడి గుండెలో బసచేసాడు
మనిషి అధిగమించి తీరాలి లేనిచో అతని ఉన్నత విధిని కోల్పోతాడు.
తప్పించుకొనలేని ఆంతరిక సంగ్రామమిది. *CWSA 34:448*

భగవంతుని సూర్యుని దగ్గరకు సుఖకరమార్గాలు

అవును, భగవంతుని సూర్యుని దగ్గరకు సుఖమైన మార్గాలున్నాయి;
కాని వెలుగుతో నిండిన మార్గంపై నడిచేవారు కొద్దిమందే;
అంతరాత్మయందు పరిశుద్ధులైన వారు మాత్రమే వెలుగులో నడుస్తారు...
కాని కొద్దిమంది తప్పించుకొని ప్రపంచాన్నెలా విడుదల చేస్తారు?...
తప్పించుకొనడం యెంత గొప్పదైనా జీవితాన్ని రక్షించలేదు...
పతనమైన జాతిని తప్పించుకొనడం ఉద్ధరించలేదు
లేక దానికి విజయాన్నివ్వ లేదు, భగవంతుని పాలన తేలేదు...
శ్రీ అరవిందులు సావిత్రిలో ఇలా వ్రాసారు.

CWSA 34:448

అవును, భగవంతుని సూర్యుని దగ్గరకు సుఖమైన మార్గాలున్నాయి;
కాని వెలుగుతో నిండిన మార్గంపై నడచేవారు కొద్దిమందే;
అంతరాత్మ యందు పరిశుద్ధులైన వారు మాత్రమే వెలుగులో నడుస్తారు.

సావిత్రి. *VI:II*

అవసరమైన పరిశుద్ధతను సంపాదించుకోవడం యెంత ఆనందం! తమ విషాదాలన్నింటితో నివసించే మనుషుల మధ్య నివసించినపుడు దైవకృప మాత్రమే, ఆ స్థితి నుండి బయటపడ వేయగలదు - తపస్సు చేత, తమ అహాన్ని రద్దు చేసుకొన్న వారిలో సైతం అదే జరుగుతుంది. అది సమస్త పురుష ప్రయత్నం ఆవలి వ్యవహారం. *CWM. 17:379*

ఓ మర్త్యుడా, ఈ ప్రపంచపు గొప్ప బాధాధర్మాన్ని సహించు,...
ఉన్నత పరమసత్యం వైపు తిరుగు, ప్రేమకై శాంతికై ఆకాంక్షించు
ఊర్ధ్వం నుండి నీకు కొద్ది ఆనందం అప్పుగా దక్కింది,
నీ మానవ కాలంపై ఒక దివ్య స్పర్శ
నీ దైనందిన మార్గాన్ని ఒక తీర్థయాత్రగా చెయ్యి,
ఏలన చిన్ని ఆనందాల విషాదాల ద్వారా భగవంతుని వైపు జరుగుతావు.

ఆనందం, అధిదేవత కిరీటం

శాశ్వత, స్వేచ్ఛామయ అధిదేవత కిరీట ఆనందం
జీవితపు అంధ బాధమార్మికత భారమ్ము లేనిది;
అవిద్యా సంతకం బాధ...
జీవితం ఆతనిని కనుగొనేంత వరకు బాధ సమసిపోదు...
జీవించు సమస్తపు రహస్య ద్రవ్యం ఆనందం,
బాధ, విషాదాలు సైతం ప్రపంచ - ఆనందపు వేషాలు...
ఉదాసీనత, బాధ, సంతసాలు, ఒక త్రివిధ మారువేషం,
దారులలో ప్రహర్ష పూరిత నర్తకుని ఆహార్యం
భగవంతుని ఆనందాన్ని నీకు దక్కకుండా చేస్తోంది.
నీ అధ్యాత్మబలం భగవంతునితో నిన్నొకటిగా చేస్తుంది. *CWSA 34:456*

అవిద్యలో పనిచేస్తున్న సత్యం, విధి

అవిద్యలో పనిచేస్తున్న సత్యం విధి.
కనుపించని శాసనాన్ని ఏకైకుడు కాపాడుతున్నప్పటికీ
నీ జమ పుటలో నీ తిరస్కృతిని ఆతడు లిఖించు...
ఓ మనిషీ రాస్తాపై నీ కెదురయ్యే సంఘటనలు ...
నీ విధి కాదు - ఓ క్షణం నిన్ను తాకి వెళ్ళిపోతాయి
నీ అధ్యాత్మ గమనాన్ని మృత్యువు సైతం ఆపలేదు.
నీ వెన్నుకొన్న గమ్యం, రాస్తా, నీ విధి...
మృత్యువు, అధ్యాత్మ అవకాశం
ఒక బృహత్తర ఉద్దేశ్యం రెండు అంతరాత్మలను దగ్గర చేసింది.
ఒక గొప్ప ముగింపు వైపు ప్రేమ, మృత్యువులు కుమ్మక్కైనాయి...
ఈ ప్రపంచం యాదృచ్ఛికతా వంకరటింకర ఇటుకలతో నిర్మితం కాలేదు,
ఒక అంధదేవుడు భవిష్యత్తు రూపశిల్పి కాదు;
జీవన ప్రణాళికను ఒక సచేతన శక్తి తయారుచేసింది,
ప్రతి వంపు, సరళరేఖలో ఒక అర్థం ఉంది. *CWSA 34:459-60*

మార్గం :

స్వరం సమాధానం : "గుర్తుకు దెచ్చుకో నీవెందుకొచ్చావో;
నీ అంతరాత్మను కనుక్కో, దాగిన నీ ఆత్మను బయటకు తీసుకురా,
నిశ్చల నీరవతలో, నీ లోతులలో భగవంతుని ఉద్దేశ్యాన్ని అన్వేషించు,

అప్పుడు ఐహిక స్వభావం దివ్యమైనదిగా మారుతుంది.
భగవంతుని తలుపు తెరువు, ఆతని సమాధిలో ప్రవేశించు...
నీ అధ్యాత్మ దృష్టిని తెరమరుగు చేయు స్పృహను విడిచివెయ్యి...
సమస్త విషయాలు ఆయన ఆలింగనంలోనికి నిన్ను వెడ్తాయి.
నీ హృదయ ఘోషను జయించు, నీ హృదయం భగవంతునిలో స్పందించుగాక
నీ స్వరం, ఆతని దివ్య వాక్కు బలానికావాసమగుగాక
అపుడు నీవు నా శక్తికావాసమై మృత్యువును జయిస్తావు" *CWSA 34:476*

భగవంతుడు మానవ మనసును పూనినపుడు మాత్రమే

తన ముసుగుగా ఐహిక అవిద్యను ధరించినపుడు
మూడడుగులతో తనను వామనునిగా చేసికొన్నపుడు
అది భగవంతునిలోని మనిషి యెదగగల సాయం అవుతుంది...
మానవుడై, మనిషి భగవంతుని మానవ అడుగుల ననుసరించు
ఆతని అంధకారాన్నంగీకరిస్తూ ఆతనికి నీవు వెలుగు తేవాలి
ఆతని విషాదాన్నంగీకరిస్తూ ఆతనికానందాన్ని తేవాలి
పదార్థ దేహంలో, స్వర్గంలో పుట్టిన నీఅంతరాత్మను కనుగొనాలి
CWSA 34:448

మనిషి బొటన వ్రేలికన్న పెద్దదిగాని పురుష

తనదేయైన ఒక చిన్న అంశను ఆమె బయటపెడ్తుంది,
మనిషి అంగుష్ఠము కన్న పెద్దదిగాని
హృదయ రహస్యప్రాంతంలో
ఆనందమును మరచి వ్యథ నెదుర్కొన
భువి బాధను పంచుకొన, గాయాలను సహించ
తారకల శ్రమ మధ్య శ్రమ పడ.
ఇది, మనలో నవ్వేది, యేడ్చేది, దెబ్బకు బాధపడేది.
విజయానికుప్పొంగేది, కిరీటానికి పెనగులాడేది...
ఇది మనలోని వికృతుడైన చిన్ని అధిదేవత;
దివ్యత్వపు ఈ మానవాంశలో
మహాకాలంలో విశ్వాంతరాత్మ గొప్పదనాన్ని ఆమె కూచోబెట్టింది.
వెలుగు నుండి వెలుగుకు, శక్తి నుండి శక్తికి ఉద్ధరించ
ఒక రాజులా స్వర్గ శిఖరాన అది నిలిచేంతవరకు. *CWSA 34:526 27*

ఒక జ్వలిత సర్పం

ఆ మూలశక్తి సజీవ చిత్రం,
ఓ మోము, ఓ ఆకృతి ఆమె హృదిలోనికి దిగి వచ్చింది
ఆమె హృదయాన్ని కోవెలగా పవిత్ర నివాసంగా చేసుకుంది...
ప్రపంచమే కంపించి తన ఆత్మను కనుగొన్నట్టుగా
ఆత్మ లేని మనసు లేని నిశ్చేతనా నిశీధి నుంచి
ఓ జ్వలిత కుండలినీ శక్తి సుషుప్తినుంచి జాగృతమైంది...
ఆమె చక్రాలను తన జ్వలించే నోటితో స్పర్శించింది;
ఓ జాజ్జ్వల్యమాన చుంబనం సుషుప్తిని భగ్నపరచినట్టుగా,
నూతన శక్తిని పొంది, కాంతి పారవశ్యాలతో నవ్వుతూ వికసించాయి.
అప్పుడు ఆ శిరస్సు పై నున్న సహస్రారంలో శాశ్వతుని ఆకాశాన్ని కలిసింది.
శిరస్సు కమలంలో, పదార్థ మూలాధార వికసిత చక్రంలో...
ఆ మూల శాశ్వత శక్తి చిత్రం ఆశీనమై ఉంది
అది ఆ ఆద్యమాత రూపం, వదనం...
ఆమె పైకెత్తి సాచిన చేయి అభయ సంకేతం,
అది సహజ విశ్వశక్తులకు ప్రతీక,
ఆమె చరణాల క్రింద ఓ పవిత్ర మృగం సాధువై పాదాక్రాంతమై కూచుంది,
జ్వాలానేత్రాల ఒక నిశ్చల నీరవ సజీవ శక్తి రాశి. *CWSA 34:528,29*

అంతా అతడే

ఆమె ఆత్మ ఈ విశ్వాన్ని సజీవ దైవంగా చూసింది;
అది ఆ ఒక్కడిని దర్శించింది, అంతా ఆతడేనని తెల్సుకుంది...
అంతులేని కాలంలో ఆమె ఆతనిననుసరించి
సమస్త ప్రకృతి ఘటనలు ఆమెలోని సంఘనటలే...
ఆమె ఒక్కతెయే కాని సర్వమూను;
ఆమె అధ్యాత విస్తృత పరిధి ప్రపంచం..
ఆమె ఇక నెంతమాత్రం ఆమె కాదు, సమస్త ప్రపంచం
అనంతం ఆమె సహజ గృహం
ఆమె యెక్కడా ఉండదు, ఆమె అధ్యాత్మ ప్రతిచోటా
సుదూర తారాలోకాలు ఆమె చుట్టూ పరిభ్రమిస్తాయి.

ఆమె పుట్టుక భువికి తెలుసు, సమస్త లోకాలు ఆమె వలస ప్రదేశాలే,
ఉన్నత మనో ప్రాణలోకాలు ఆమెవే
ఈ సమస్త ఆత్మల ఏకైక ఆత్మ ఆమె
ఆమె వాటిలో ఉంది, అవన్నీ ఆమెలో ఉన్నాయి.
తరుపుష్పొ ఉప చేతన ప్రాణమాయె...
గులాబీలోని మహోత్సవంలో వైభవంలో కాలిపోయింది
ఆమె ప్రపంచ హృదయాలోచన, ఆవేగం
మనిషి హృదయంలో సాగిన అధిదేవత
భగవంతునికై ఆతని అంతరాత్మ ఆరోహణ ఆమె
అమెలో జగత్తు వికసించింది ఆమె దాని ఆధారం
ఆమె కాలం, కాలంలో భగవంతుని స్వప్నాలు
ఆమె ఆకాశం ఆతని రోజులు విస్తృతి
ఆమె సహజ వాతావరణం సర్వోత్కృష్ట చేతన
అనంతం ఆమె కదలికల సహజ స్థలం
శాశ్వతత్వం కాలంపైకి ఆమె ద్వారా చూపు సారించింది. *CWSA 34:557*

మానవ హృదయంలో దాగిన అధిదేవత ఆమె

అతడి ఆత్మ దైవం కోసం చేసే ఆరోహణ ఆమె.
జగత్తు ఆమెలో వికసించింది. ఆమె దాని పునాది.
ఆమె కాలము, కాలంలో భగవంతుని స్వప్నాలు ఆమెయె;
ఆమె విశ్వావరణ, అతడి దినముల విస్తారణ ఆమే...
అతిచేతన ఆమె సహజ శ్వాస,
ఆమె కదలికల మహా అనంతమే సహజ ఆవరణ;
శాశ్వతత్వం ఆమెలోంచి కాలంపైకి చూసింది. *CWSA 34:557*

ఎవరు భగవంతుడు

కాని సావిత్రి నిరసనను నిరసనతో ఎదుర్కొంటూ సమాధానమొసగింది...
నా అశలతనికి నివేదనగా సమర్పించాను
నా తపనలతనికి యజ్ఞంగా సమర్పించాను.
ఎవరు అతడి మార్గాన్ని నిరోధించగలరు,
ఆ అద్భుతాన్ని, ఆ రథసారథిని, ఆ శీఘ్రగతిని ఎవరడ్డుకోగలరు?

అసంఖ్యాకమైన జీవన మార్గాల్లో పథికుడతడు...
స్వర్గ కాంతులకు సుపరిచితమైనవే ఆతని అడుగులు
నరకపు పదును కత్తుల దర్బారులో ఏ బాధ లేకుండా సాగగలడు;
అక్కడికె అతడి అవరోహణ, శాశ్వత ఆనందాన్ని నరకపు సరిహద్దులకు చేర్చడానికి.
అతడు లోతుల్లో శ్రమిస్తాడు, ఎత్తుల్లో ప్రకాశిస్తాడు;
ఓ మృత్యువా! నీ ప్రపంచాన్నతడు తిరిగి తయారుచేస్తాడు".

CWSA 34:591

వెలుగుచే జీవిస్తాం, వెలుగుకే వెళ్తాం

కాని నిరపేక్షుని తెరమాయ;
ఈ ప్రబల ప్రపంచాన్ని ఒక రహస్య పరమసత్యం తయారుచేసింది;
సర్వోత్కృష్ట చేతన గలవానినిదుర నిశ్చేతన...
పదార్థ ఆకృతుల్లో ఆధ్యాత్మిక ఆలోచనను జొప్పించింది...
ఇక్కడంతా పరస్పర విరుద్ధతల మర్మం:
స్వయంగా - దాగి ఉన్న ప్రకాశ ఇంద్రజాలం అంధకారం
బాధ, ఓ రహస్యానంద విషాద ముసుగు
నిరంతర జీవనానికి మృత్యువు ఓ సాధనం...
మృత్యువు ఒక మెట్టు, ఒక ద్వారం, ఓ తడబాటు...
జన్మనుండి జన్మకు దాటడానికి అంతరాత్మ తప్పక స్వీకరించాలి,
మన్ని మన మృత్యురహిత స్థితివైపు నడిపించడానికి ఝుళిపించె కొరడా...
చిరంతన పగటి ఛాయయె శాశ్వత నిశీథి.
నిశీథి మన ఆదికాదు, అంతం కాదు;
ఓ మహాప్రకాశం నుండి మనం ఆమె దగ్గర చేరాం.
దివ్యకాంతిచే జీవిస్తాం, దివ్యకాంతికే చేరతాం. *CWSA 34:601-602*
ఓ నిదానమైన మార్మిక రూప పరివర్తన పనిచేస్తుంది...
ఒంటరి అంతరాత్మ దివ్య ఏకాకి కోసమే తీవ్ర ఇచ్ఛతో జ్వలిస్తుంది.
మనిషిని ప్రేమించిన హృదయం, భగవంతుని ప్రేమకు పులకిస్తుంది...

CWSA 34:632

ప్రేమ దేదీప్యమాన కొక్కెం

ఓ మృత్యువా, నేను సత్యవాన్ జీవితాన్ని తిరిగి కోరింది
నా హృదయ ఉదాత్త మాధుర్యం కోసం కాదు,

లేదా నా శరీర ఆనంద పారవశ్యం కోసం మాత్రమే కాదు
మాకప్పగించబడిన మా ఇరువురి పవిత్ర కార్యసాధనకు మాత్రమే కోరాను.
మా జీవితాలు ఆ తారల క్రింద భగవంతుని సందేశమందించాలి...
ఈ అజ్ఞాన మానవజాతి కోసం ఆ దివ్య ప్రకాశాన్ని ఈ భువిపై దిగివచ్చేలా
ఆకర్షించడానికి,
మానవ హృదయ శూన్యాన్ని అతడి దివ్యప్రేమతో నింపడానికి,
ఈ ప్రపంచంలోని దు:ఖాన్ని అతడి ఆనందంతో స్వాంతన పరచడానికి.
ఏలన నేను - స్త్రీని - భగవంతుని క్రియాశక్తిని
అతడు మనిషిలో శాశ్వతుని ప్రాతినిధ్య అంతరాత్మ.
ఓ మృత్యువా, నా సంకల్పం, నీ ధర్మం కన్న గొప్పది
నా ప్రేమ, విధి బంధనాల కన్న దృఢమైనది...
పృథ్విపై జీవించడానికి ప్రేమ లేకుండా పోకూడదు;
ఎందుకంటే ప్రేమ, నింగిని - నేలను కలిపే సువర్ణవారధి
ఇక్కడ ప్రేమ, ఆ సుదూర అతీతుని దేవత;
ప్రేమ ఆ నిరపేక్షునిపై మనిషికున్న హక్కు" *CWSA 34:633*

అర్థరహిత శూన్యంలోనుంచి సృష్టి ఉద్భవించితే

అర్థరహిత శూన్యంలోనుంచి సృష్టి ఉద్భవించితే...
ఏ విధంగా ఆ నామరహిత ప్రకాశం మనుషులపై పడకుండా ఉండగలదు?
నిద్రాణమైన ఆ ప్రకృతిలోంచి తెలియరాని శక్తులు ప్రభవించవని ఎలా అనుకోగలం?...
ఇప్పుడు కూడా ఆ అమర ప్రియుని స్పర్శ మనం అనుభూతి చెందుతాం...
ఇప్పటికే భగవంతుడు చేరువయ్యాడు - పరమ సత్యం దగ్గరైంది
అజ్ఞాన నాస్తిక శరీరం అతడిని తెల్సుకోనంత మాత్రాన
ఋషి దివ్య ప్రకాశాన్ని తిరస్కరించాలా, ద్రష్ట తన అంతరాత్మను కాదనాలా?
CWSA 34:649

స్వేచ్ఛ ఇదే

సదా ఆసీనమైన ఆత్మతో ఉన్న స్వేచ్ఛ ఇదే,
జీవన పరిమితుల్లో విస్తృతి, పదార్థ బంధాల్లో దృఢత్వం...
స్వేచ్ఛననుభూతి చెందలేని అంతరాత్మ స్వేచ్ఛయేపాటిది
తన అపరిమిత హృదయంతో అతడిని పట్టి ఉంచడానికి

అతడి పరిమితీకరించు బాహువలయాలను అంగీకరిస్తుంది.
అతడి వశం చేసుకొనే హస్తాలక్రింద పరిపూర్ణ ఆనందంతో ఒదిగిపోతుంది
అతడి మహా కట్టళ్ళల్లో సంతోషంగా నవ్వుతుంది".
బంధనం పెరిగిన కొద్దీ, స్వేచ్ఛ పెరుగుతుంది. *CWSA 34:653*

రహస్య ఆనందం - సమస్తానికి మూలకారణం

వస్తువుల మూలమునందు దాగిన బ్రహ్మానందమున్నది
ఓ మూగ సృష్ట్యానందం, మహాకాల అసంఖ్యాక కార్యాలను గమనిస్తూ ఉంటుంది
వస్తువులలో భగవంతుని సంతసాన్ని నిలుప ఆకాశం విస్తృతి స్థలాన్నిచ్చింది.
వ్యక్తిలో భగవంతుని సంతోషాన్ని నెలకొల్పడానికే మన అంతరాత్మలు పుట్టాయి...
ఆ సర్వసమ్మోహితుడు తన స్వప్నాలతో స్వర్గాన్ని నింపాడు,
సనాతన శూన్య స్థలాన్ని తన అద్భుత - గృహంగా చేసుకున్నాడు.
భౌతిక సంకేతాల్లోకి అతడి ఆత్మను ఒలకబోశాడు...
ఈ శ్రమలో, అజ్ఞానపు దు:ఖంలో సైతం,
ఈ కష్టతరమైన పృథ్వి కఠిన ప్రమాదభరిత నేలపై,
మృత్యువు, దుష్ట పరిస్థితులు చుట్టుముట్టినా,
జీవన సంకల్పం బ్రతుకు తీపి కొనసాగుతాయి. *CWSA 34:630*

ఓ మాతృ దేవత హస్తాలు

ఓ రోజు నేను నా గొప్ప మాధుర్య ప్రపంచాన్ని దక్కించుకుంటాను
దేవతలు బలవంతంగా విధించిన మారువేషాన్ని తొలగిస్తాను
అప్పుడు భయం తొలగిపోతుంది, పాపం వదిలిపోతుంది...
ఆ శుద్ధ అధిదేవతలను దర్శించగల ఆశమాత్రమే ఉండడంగాక
ఆ ఒకే ఒక్క హృదయంనుంచి క్రోధంతో క్రిందికి దూకిన ఆ నల్లని, క్రోధిత దేవతలు.
ఆ శ్వేత దేవతలు ఏం కోల్పోయారో చూడ్డానికి వచ్చిన వాళ్ళు;
వాళ్ళు కూడా రక్షించబడతారు;
ఆ మాతృ వీక్షణం వారిపై ఉంది, ఆమె ప్రేమతో చాచిన హస్తాలు...
ఆమెను కాదనే పుత్రులను దగ్గరకు తీసుకుంటాయి. *CWSA 34:613*

మృత్యుఓటమి

జ్వాలా కీల వలె కాంతి అతడి ఆలోచనలను స్వాహా చేసింది,
కాంతి అతడి హృదయంలో ప్రచండ జ్వాలగా హింస పెట్టింది,

కాంతి అతడి నరాల్లోంచి సాగి అద్భుత వేదనగా మారింది;
ఆమె జ్వాలలో అంతరించిపోతూ అతడి అంధకారం గొణిగింది...
అతడు నిశీథిని పిలిచాడు, అది వెన్ను చూపింది,
అతడు నరకాన్ని పిలిచాడు, అది ముఖం ముడిచి మరలింది,
అతడి జన్మస్థానమైన నిశ్చేతన వైపు తిరిగాడు,
అతడికి ఆధారమైన నిశ్చేతనను పిలిచాడు.
అది అతడిని మరింత అగాధ శూన్యంలోకి తోసింది
అతడే అతడిని కబళించాలన్నట్టుగా;
అతడు అతడి బలాన్ని పిలిచాడు, అది అతడి పిలుపును తిరస్కరించింది.
కాంతి అతడి శరీరాన్ని దహించివేసింది, అతీంద్రియ శక్తి నిర్వీర్యమైపోయింది.
చివరికి అతడికి పరాజయం తప్పదని గ్రహించాడు
అతడు ధరించిన రూపాన్ని కూలిపోనిచ్చాడు,
మానవాంతరాత్మను తను కబళించగలనన్న ఆశను వదిలాడు.
అమరమైన ఆత్మను మర్త్య స్థితిలోనె మగ్గిపొమ్మని బలవంతం చేయక వదిలాడు
భయం కలిగించే ఆమె స్పర్శ కలగకుండా దూరంగా పారిపోయాడు.
తిరోగమిస్తున్న నిశీథిలో ఆశ్రయం పొందాడు. *CWSA 34:658*

సావిత్రిలో - అన్ని విషయాలకు ధర్మాలకు, నియమనిబంధనలకు చక్కని వివరణ ఇవ్వబడింది. శ్రీఅరవిందులు ఈ విషయాన్ని సత్యవాన్ మరణానం తరం, మృత్యువుతో వారి వెంట నడిచిన సావిత్రితో మృత్యుదేవత సంవాదంలో బాగా వివరించారు. ఆమె మృత్యుదేవతతో చెప్పే చివరి వాక్యాల్లో అద్భుతంగా చెప్పిన వాక్యం - "నా దైవం ఆ ధర్మాన్ని మార్చగలడు, నా దైవం ప్రేమ దైవం" అని చెప్తుంది. నా దైవం ప్రేమమయుడు.

అది... అది ధర్మం - ధర్మాన్ని మార్చే హక్కు ఎవరికుంది? అన్న మృత్యువుకు ఆమె ఇచ్చిన అద్భుత సమాధానం.

శిష్యునికి శ్రీమాత సంభాషణ - నవంబరు, 12, 1960.

శాశ్వతము - పరము

అతడి నిద్రావస్థ వస్తు సంచయంలోని, సర్వశక్తి,
జాగృతిలో, అతడు శాశ్వతుడు, సార్వభౌముడు...

అన్ని శక్తులు ఇక్కడ అసంఖ్యాక అనుబంధాలుగా అల్లబడ్డాయి.
విశ్వకారణ ఆనందం అతడి దేహంలో నివసిస్తుంది...
అదే పువ్వులో, తారల్లోని రహస్య గుసగుస ధ్వని.
దాని అర్థం లోతు తెలియని అతడి చూపులో వెల్లివిరుస్తుంది.
అతడి పెదవులు ఉషోదయంలోని గులాబీ వలె అందంగా ఒంపు తిరిగాయి;
మనసు అద్భుతాలతో క్రీడించె అతడి నవ్వు
అతడి వీక్షణం శాశ్వత దృక్కు...
ఓ తన్మయ దేవత విపంచి నించి
ఓ లలితగీత సామరస్యం అక్కడ జాలువారింది
ఆ దివ్యానందానికి చెందిన ఏ ఒక్క పాటని వదలక పాడాలని పరితపిస్తోంది;
ఆ ప్రకాశరూపాల జీవితం ఆ విధంగా ఉంటుంది.
అతడు పరిధులు లేని ఆకాశ విశాలత్వం వలె అగుపించాడు,
దు:ఖరహిత పృథ్వి తీవ్ర ఇచ్ఛ వలె అగుపించాడు,
అతడు విశ్వ-విస్తృత సూర్యుని జ్వాలవలె అగుపించాడు. *CWSA 34:683*
శక్తిమంతులైన ఆత్మలు ఎన్నుకున్న ప్రదేశం భూమి;
పృథ్వి ధీరుల యుద్ధభూమి...
ఆ పైనున్న స్వేచ్ఛా వైభవాలన్నింటికన్న
ఓ రాజా! ఈ భువిపై సేవకుడి పాత్ర గొప్పది.
నాకూ, దు:ఖించే మానవులకు స్వర్గాలు బహుదూరం
అందరితో పంచుకోని ఆనందం అసంపూర్ణం. *CWSA 34:686-87*

స్వర్గం - పిలుపు

స్వర్గం పిలుపు చాలా అరుదైనది
ఆ పిలుపును విని స్పందించె హృదయం మరింత అరుదైనది;
సామాన్య మనస్సుకు ఆ ప్రకాశ ద్వారాలు మూసి వేయబడ్డాయి,
ఈ మానవ సమూహాల్ని ఈ పృథ్వీ అవసరాలు - ఈ పృథ్వికి కట్టిపడేస్తున్నాయి.
ప్రేరణ ఉద్ధారణ ఘడియల్లో మాత్రమే
మనిషి గొప్ప విషయాల స్పర్శకు సమాధానమిస్తాడు:
లేదా ఓ బలమైన హస్తం చేత ఉద్ధరించబడి ఆ దివ్య గాలుల్ని పీలుస్తాడు.
CWSA 34:689

పృథ్వికి - మనుజులకు వరాలు

"ఓ ప్రభూ, నీ శాంతిని... ఈ విశృంఖల కాలగతిలో
ఈ గర్జనలు, పతనాల మధ్య
ఈ పృథ్విపై మానవుని అద్భుత ఆత్మకై... నిలుపుకునే వరమియ్యి.
ఓ ప్రభూ! నీ నిశ్చలత, నీ దివ్యహస్తాల ఆనందాన్ని భరించగలిగే నిశ్చలత"
"నీ ఏకత్వం ప్రభూ, చేరువైన అనేక హృదయాలకు,
అసంఖ్యాక ఆత్మల నా అనంత మాధుర్యమా".
"ఓ ప్రభూ, స్త్రీ, పురుషులకు నీ శక్తిని కవచంగా ప్రసాదించు,
వారి దు:ఖంలోంచి సర్వజీవుల్ని, సమస్త వస్తు ప్రపంచాన్ని నీ శక్తితో ఓదార్చి
వారందరిని ఆ మాతృ ఆలింగనంలోకి చేర్చుకోగల శక్తినియ్యి".
"ప్రభూ! ఈ బాధల సజీవమైన ముడిని ఛేదించే నీ కౌగిలి
ఓ ప్రభూ, నీ ఆనందం, సర్వజీవులకు ఊపిరైన నీ ఆనందం
నీ గాఢ ప్రేమ వాహినుల ఇంద్రజాల ప్రవాహాలు
నీ మాధుర్యం ప్రభూ! పృథ్వికై, మానవులకై నాకు ప్రసాదించు".

ఈ యాంత్రిక విశ్వాన్ని

అతి మానవుడు ఈ జీవితానికి రారాజై పాలించాలి.
పృథ్విని స్వర్గానికి సరిజోడుగా, సహచరుడుగా చేయాలి.
అజ్ఞాన మానవ హృదయాన్ని, సత్యం వైపు, దైవం వైపు నడిపించాలి.
అతడి మర్త్యత్వాన్ని అధి దైవం వైపు ఉద్ధరించాలి.
అంధకారపు పునాదుల్లోకి ప్రకాశం చొరబడాలి...
ఓ దివ్య సామరస్యత పృథ్వి ధర్మం కావాలి...
శరీరంలోని అణువణువు దైవాన్ని జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి,
మర్త్యత్వంనుంచి ప్రకృతి వెనక్కి మరలిపోవాలి
పృథ్వి అంధకార శక్తులకు ఆత్మ ప్రకాశాలు మార్గం చూపాలి,
జ్ఞానం, ఆకాంక్షి భావంలోనికి
సత్యం, దైవం ఉన్నత సారూప్యతకు.
అతి మనసు ఈ ప్రపంచాన్ని ప్రకాశంతో నింపాలి...
పృథ్విపై ఉండె సత్యం కన్న మరింత గొప్ప సత్యం ఈ పృథ్వికి పైకప్పు కావాలి
మనసు రాదారులపై ఆ సూర్యకాంతులు వెదజల్లాలి...

మనసు దివ్య-దృష్టికి నివాసం కావాలి.
శరీరం అంతర్బుద్ధికి సాధనం కావాలి.
జీవితం, దివ్యశక్తుల అభివ్యక్తికి వాహిక కావాలి. *CWSA 34:707*

మానవాతీతుడు జన్మించాడు

ఈ ప్రకృతికి రారాజుగా అతిమానవుడు జన్మించినపుడు
అతడి ఉనికి ఈ పదార్థ ప్రపంచాన్ని రూపాంతరం చేయాలి...
మానవుడు కూడా ఆత్మపిలుపుకు స్పందించాలి. ఆత్మ వైపు తిరగాలి...
అతడి హృదయంలో నిద్రాణమై ఉన్న అన్నింటిని మేల్కొలపాలి
పృథ్వి రూపొందినపుడు ప్రకృతిని ఏ ప్రయోజన కోసం భావించిందో
ఎందుకు ఆత్మ ఈ అజ్ఞాన ప్రపంచాన్ని తన నివాసంగా చేసుకుందో... తెల్సుకోవాలి.
అతడు సత్యం, దైవం, మరియు ఆనందాల కోసం ఆకాంక్షించాలి...
మనిషి తన స్వీయ ఔన్నత్యాలను అధిరోహించడానికి అభిలాషతో ఉండాలి...
పరమ అధ్యాత్మ ఔన్నత్యాలు ప్రకృతి పునాది
వారి వారి ప్రత్యేక సత్యం రహస్యానికి దగ్గర కావాలి.
వారిద్దరు ఒకటే దైవంగా తెలుసుకోవాలి.
పదార్థ వీక్షణంలో ఆత్మ వెలుగు వెల్లడి కావాలి.
పదార్థం ఆత్మ వదనాన్ని ప్రకటించాలి.
అప్పుడు మానవుడు, అతి మానవుడు ఒక్కటిగా ఉంటారు
పృథ్వంతా ఒకే జీవనంగా సాగుతుంది. *CWSA 34:709*

ఒక ప్రచండ వెలుగులోనికి - సాహసికులు

కొద్దిమంది మాత్రమే ఆ అద్భుత మూలస్థితిలోకి తొంగిచూడగలరు
కొందరు నీలో ఆ రహస్య శక్తిని అనుభూతి చెందగలరు...
మనసు విధించే పరిమితులను అధిగమించి ఆరోహణ చేస్తూ
వారు ఈ ప్రపంచం బృహత్తర ప్రణాళికను కనుక్కోవాలి.
సత్యం ఋతం బృహత్‌లోకి అడుగుపెట్టాలి...
దైవఘడియ ఆసన్నమైనపుడు
ప్రచండశక్తి మాత కాలంలో జన్మిస్తారు.
భగవంతుడు మానవ మృత్తికలో జన్మిస్తాడు
నీ మానవ జీవితాలచే సన్నద్ధం చేయబడిన రూపాల్లో.

అప్పుడే ఆ సర్వోన్నత సత్యం మానవులకివ్వబడుతుంది:
ఈ మనోజీవి కావల వారి నధిగమించిన అస్తిత్వం ఉంది,
ఆ కొలతలు లేనిది, అదే అనేక ఆకృతులుగా ముద్రించబడింది.
అనేకమైన ఆ ఒక్కటి యొక్క అద్భుతం
మనసు స్పర్శించలేని ఓ చైతన్యం ఉంది...
దానికి పృథ్వి మీద నివాసం లేదు, మనిషిలో ఆ కేంద్రం లేదు,
అయినా సమస్త ఆలోచనలకు, ఆచరణకు అదె మూలస్థానం...
ఆ వైభవపు పాత్రలుగా కొందరు తయారుకావాలి.
ఆ శాశ్వత ప్రకాశశక్తికి పాత్రులు కావాలి, ఆధారం కావాలి.
వారె ఆ ఉన్నత అగ్రగాములు, కాలగతులను అధిగమించి సాగుతారు.
పృథ్వి తత్వానికి లోబడి పనిచేసే మనసుకు గొప్ప విముక్తి ప్రదాతలు
ఈ మట్టి మనిషిని ఉన్నతంగా రూపాంతరం చేసే గొప్పశక్తులు.
నూతన అతిమానవ జాతి ప్రథమ సంతానం.
అవతరించిన ఈ ద్విశక్తులు భగవంతుని ద్వారాన్ని తెరవాలి.
శాశ్వత అతిమానసం పృథ్వి కాలాన్ని స్పర్శించాలి
మర్త్య మనిషిలో అతి మానవుడు మేల్కోవాలి.
ఆ లోపల దాగిన అర్థదేవుని అభివ్యక్తం చేయాలి.
లేదా దివ్య ప్రకాశ మరియు దివ్య శక్తులలోకి ఎదిగి...
హృదయకుహరంలో రహస్యంగా ఉన్న దైవాన్ని ప్రకటించాలి.

CWSA 34:704-05

ఈ పృథ్వీజీవనం దివ్యజీవనం గావాలి.

అజ్ఞానం పొలిమేరలు వెనక్కి జరగాలి...
ఈ ప్రత్యేక ఆత్మలు పరమ అధ్యాత్మ ఏకత్వాన్ని అనుభూతి చెందాలి.
ఈ ఇంద్రియాలు దివ్యజ్ఞానాన్ని తెల్సుకోగల సమర్థతకు పెరగాలి.
ఈ మాంసభరిత శరీరం, నాడులు ఓ వింతైన ఉన్నత సౌఖ్యాన్ని పొందగలగాలి.
ఈ మర్త్య శరీరాలు అమరత్వం సంభవమని తెల్సుకోవాలి...
ప్రతి అంగంలోను ఓ అనుకోని ఆనందం ఉరకలు వేస్తూ పరుగెట్టాలి.
ప్రకృతిలో ఓ శక్తివంతమైన ఉనికి నిండాలి...
సామాన్య చర్యలను ఆత్మ ప్రకాశ కిరణాలు ఉజ్జ్వలింపచేస్తాయి
సామాన్య విషయాల్లో సైతం దైవాన్ని దర్శిస్తాయి.

ప్రకృతి ఆ రహస్య దైవాన్ని అభివ్యక్తి చేయడానికి జీవించాలి,
ఈ మానవ నాటకాన్ని పరమ అధ్యాత్మ తన చేతుల్లోకి తీసుకోవాలి.
ఈ పృథ్వి జీవితం దివ్య జీవనం కాగలదు" *CWSA 34:722-24*

అంతటికి కారణం ఆమె

ఆమెపైననే వేయండి; అంతటికి కారణం ఆమెయే
ఈ ప్రపంచం విన్నది ఈమె గురించె అయితె
ఆనందకరమైన ఏ మార్పుకి ఆశ్చర్యపడకండి
ప్రతి ఆనంద సులభమహిమ
పరుసవేది ఆమె పరివర్తనాత్మక హృదయం

"నా హృదయం తన అంతరార్థానికి మేల్కొంది

ప్రేమ యేకత్వాలననుభూతి చెందడమే జీవితమంటె
ఇదె మా సువర్ణ పరివర్తన మహిమ
ఓ మహర్షీ అదే నేనెరిగిన లేదా అన్వేషిస్తున్న సమస్త సత్యం". *CWSA 34:722-24*

సునీల్ సావిత్రికై కొంత సంగీతాన్ని సమకూర్చినట్టు తెలుసా? దానినతడు నాకు, జులై మొదట్లో విన్పించబోతున్నట్లు నీకు తెలుసా? ప్రేక్షకులుండాలని అతడనుకొంటున్నట్లు నేననుకోవడం లేదు. అది పూర్తిగా వ్యక్తిగతం దానిని **1968**లో మాత్రమే వినాలి - ఫిబ్రవరి **1968**లో - అది సరిగా ఉందో లేదో తెలుసుకొనడానికాతడు చాలా చిన్నభాగాన్నే నాకు చూపిస్తాడు. నీకు ఆసక్తి ఉన్నదనుకొంటున్నాను.

అతడేం చేసినా నేను బాగా ఇష్టపడతాను.

ఆతని సంగీతాన్ని వింటున్నపుడు, కేవలం ఒక్కసారే గాదు, చాలా తరచుగా, విశ్వజనీన సామరస్యతా ప్రాంతంలోనికి వెంటనే ఒక ద్వారం తెరచుకొనేది. అచట ధ్వనుల మూలాన్ని వింటావు. ఒక అసాధారణ భావావేశం, తీవ్రతతో, ఏదో నిన్ను నీలోనుండి నీ బయటకు లాగుతుంది (ఉన్నట్లుండి బయటకు లాగినట్లు సంజ్ఞ). సంగీతం వింటున్నపుడు ఇలా జరగడం ఇదే మొదటిసారి. ఎప్పుడూ కూడా అది భూమికి చాలా సన్నిహితమైనదేదో. అది ఇక్కడ ఏదో చాలా ఉన్నతమైనది, కాని చాలా సార్వత్రికం, అదీగాక ఒక బ్రహ్మాండమైన శక్తితో ఉంది, ఒక సృజనాత్మకశక్తి. అది, అతని సంగీతం ద్వారాన్ని తెరుస్తుంది.

కొంతమంది ఇప్పుడు ఆతని సంగీతాన్ని రష్యా, ఫ్రాన్సు, అమెరికాల్లో కూడా విని ఉన్నారు. దానిని కాపీ చేసి చుట్టుప్రక్కల విస్తరింపజేయడాని కనుమతి నడిగారు. విచిత్రమేమిటంటే వారొకరికొకరు తెలియదు, కాని వారందరికీ ఒకే అభిప్రాయం కలిగింది; అది రేపటి సంగీతం. అలా అడిగిన వారికి నేనిచ్చిన సమాధానం. "కొద్దిగా ఓర్పు పట్టండి. రెండు సంవత్సరాలలో మేమొక సంగీత శాశ్వత చిహ్నాన్నిస్తాం". ఒక పెద్ద కార్యంతో దాన్ని ప్రారంభించడం మంచిది. ఎందుకనంటె అది వెంటనే ఒక స్థానాన్నిస్తుంది, లేని ఎడల అది అల్ప ప్రేరణలను మాత్రమే అందిస్తోంది అనుకొంటావు; నీ బుర్రమీద ఏదో కొట్టి దాని ముందు నువ్వు మోకరిల్లేటట్లు చేస్తుంది.

నేను పంక్తులను చదివాను (సహజంగానే ఆంగ్లంలో) దానితో అతను సంగీతాన్ని కూర్చాడు. మాటలు బహుశా సంగీతంతో అతనెప్పుడూ చేస్తున్నట్లు మిశ్రమమై వున్నాయేమో.

నా పఠనం అపుడు, కేవలం, సాధ్యమైనంత అత్యంత స్పష్టతమమైన ఉచ్ఛారణగలది, చెప్పబడిన దాని పూర్తి అవగాహన కలది, అదీగాక ఒక్క రాగచ్ఛాయ గూడా లేకుండా సాగింది. నేను విజయం పొందాననుకున్నాను. ఎందుచేతనంటే ఒక వారం విరామంలో (ప్రతిరోజూ చదవను) స్వరానికి సంబంధించిన నాదగుణం ఎప్పుడూ ఒకలాగే ఉండేది.

మదర్ : శిష్యునితో సంభాషణలు. జూన్ 25, 1966

మదర్, బాధపడడమనేది అజ్ఞానం, బాధలనుండి వస్తుంది, కాని దివ్యమాత ఆమె బిడ్డలకోసం పడే వ్యథ, బాధల స్వభావం ఎలాంటిది? ఆమె చేయబోయే దాన్ని సావిత్రి ముందుగా దర్శించెనా?

ఆమె అలా చెప్పింది. నువ్వు దాన్ని చదువలేదా? తాను ఒంటరిగానే ఉంటానని గూడా ఆమె చెప్పింది. ఇంకా ఇలా చెప్పింది. వంటరిగానే ఉండడానికి నేను సంసిద్ధం. నీవు చదవలేదా? గత సంవత్సరం వాళ్ళు చదివిన అధ్యాయంలో ఉంది.

"విషాదాల మాత"ను, "మహా బలమాత"ను కలుసుకొంటానని ఆమెకు తెలుసా?

నిజంగా ఆమెకు తెలుసు. మొత్తమంతట్లో సంభవించబోయేదంతా ఆమెకు తెలుసు. చాలా స్పష్టంగా వ్రాయబడి ఉంది. నీక్కావాలసింది నేను తీసుకొస్తాను. చివరకు ఆమెకదంతా తెలుసు. లేకపోతే అలా చెప్పి ఉండేది గాదామె. ఆమెకు అది తెలియకపోతే, అలా ఎలా చెప్పగలిగేది?

సావిత్రితో "విషాదాల మాత" అంటుంది

"బహుశా ప్రపంచం ఒక శాశ్వత నిద్రలో మునిగిపోయినపుడు మూగ శాశ్వత శాంతిలో నేనూ నిదురించగలనేమో..."

ఆహ్! అది, అది మానవ చేతన. అది మానవ చేతన. బాధ సమస్తమూ ఆగిపోయాక, "నేను బదులిస్తాను" అనేది మానవ చేతనా ఛాయగా దీనిని గురించే శ్రీ అరవిందులు మాట్లాడారు నిజంగా. సర్వోత్కృష్ట శాంతికి ఆకాంక్ష ఉన్నపుడు, ఒక ప్రళయం సంభవించి ప్రపంచం అదృశ్యమైపోతే, కనీసం చివరకు శాంతైనా ఉంటుంది. కాని ఆ వాక్యభాగమే స్వయంగా తనను తాను విరోధించుకుంటోంది. ఎందుకనంటే ప్రళయం జరిగితే ఎంతో అధిక శాంతి సంవేదితమౌతుంది. ఎంత కాలమైనా ఏమీ ఉండదు!

కాని కేవలం మానవ చేతన వైరుధ్యతలలో ఇదొకటి! ప్రపంచం ఉన్నంతకాలం బాధపడడం ఉన్నంతకాలం, నేను ప్రపంచంతో బాధపడ్తాను. కాని ప్రపంచమెప్పుడైనా శాంతిలోనికి ప్రవేశిస్తే, అది అసత్తు శాంతిలో అదృశ్యమై పోతుంది. అప్పుడు నేను కూడా విశ్రాంతి తీసుకొంటాను'. ప్రపంచంలో దుఃఖం ఉన్నంతకాలం, నేను ప్రపంచంతో బాధపడ్తాను" అనేది కవిత్వ ధోరణిలో చెప్పడం. అది లేకుండా పోయినప్పుడు మాత్రమే, నాక్కూడా అది లేకుండా పోతుంది.

అప్పుడు "విషాదాల మాత" ఏం చేస్తుంది? ఆమె ఇంకా ఏం చేయగలదు?

ఆమె "ఆనందమాత" అవుతుంది.

సావిత్రి మదర్ చేతనకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తోంది గదూ! కాదా?

అవును.

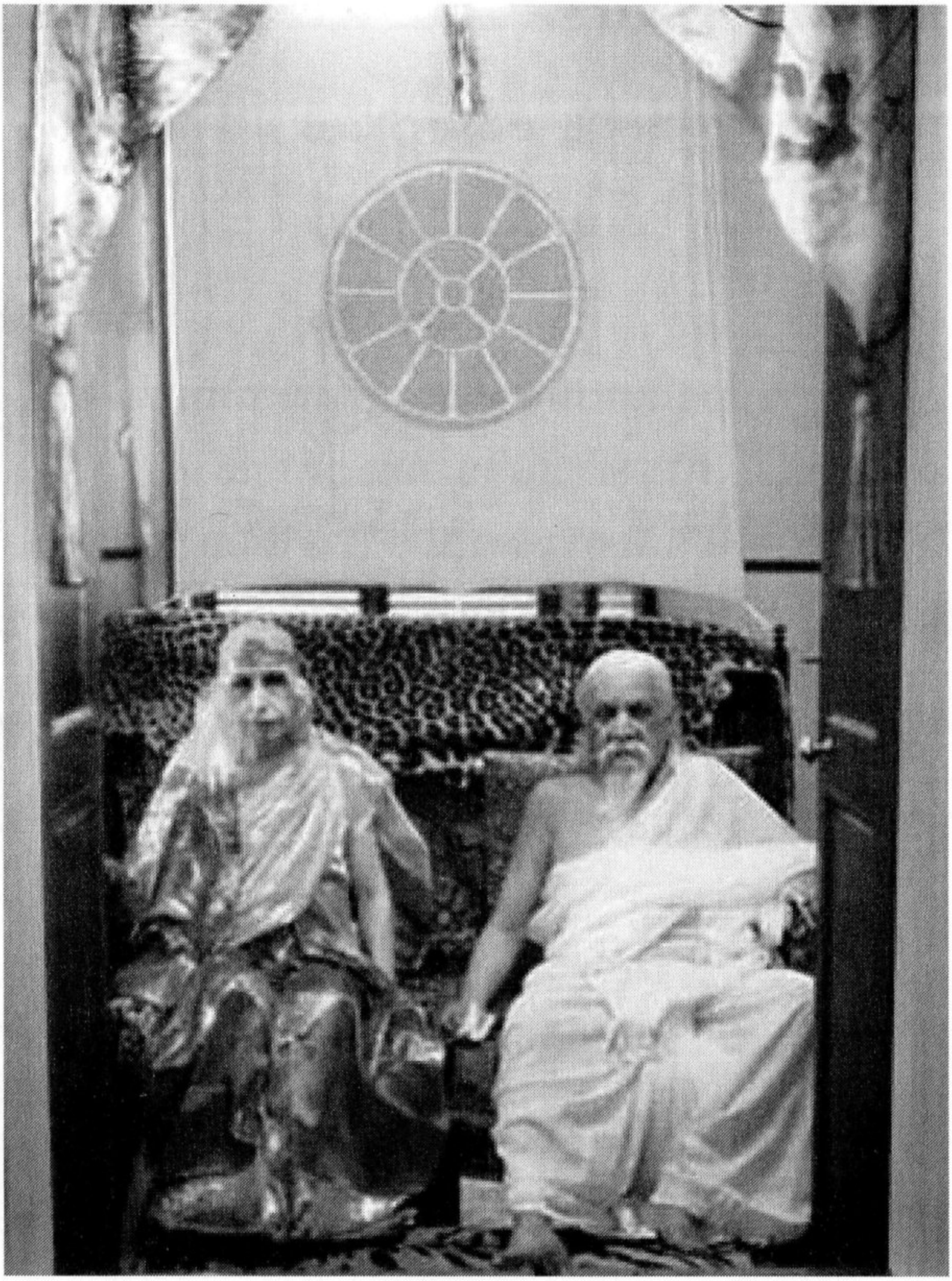
మరి సత్యవంతుడు దేనికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాడు?

అతడు అవతారం. అతడు పురుషోత్తముని అవతారం.

ది మదర్, శిష్యునితో సంభాషణ. ***9 డిసెంబర్, 1953***

స్వర్గంలో ఆమె ఆంతరిక సహాయం ఒక ద్వారపుగడియ తీసింది.
ఆమెలో ప్రేమ విశ్వం కన్న విశాలం,
ఆమె ఒకే ఒక్క హృదయంలో సకల ప్రపంచం ఆశ్రయం పొందగలదు.

*సావిత్రి.**33-15***

అవతరించిన ద్వివిధ శక్తి భగవంతుని ద్వారాల తప్పక తెరచు
భువికాలాన్ని శాశ్వత అతి మనస్సు స్పృశించు
మర్త్య మనిషిలో మానవాతీతుడు తప్పక మేలుకొను
దాగిన అర్ధదేవునభివ్యక్తమ్ము చేయు
లేక భగవంతుని వెలుగు భగవంతుని శక్తిలోనికి ఎదుగు
గుహలోని రహస్య అధిదేవతను వ్యక్తమ్ము చేస్తూ.

సావిత్రి పుట : ***705***

Vol. 52, No. 1
January 2022

Date of Publication
1st January 2022

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001